

SANATHANA SARATHI - OŽUJAK 2018. GODINE
GLAS UTJELOVLJENJA BOŽJEGA – AVATĀRA VANI

BLAŽENSTVO JE U VAMA

Život u svijetu je prolazan.
Isto su tako prolazni mladost i bogatstvo.
Žena i djeca neće biti ovdje zauvijek.
Samo su ispravnost i dobro ime trajni.

āsthiram jīvanam loke
āsthiram yauvanam dhanam
āsthiram dara putardi
dharmam kīrti dvāyam sthiram

PREDANOST JE NALAKŠI PUT DA SE DOĐE DO BOGA

Studenti! Čovjek ne bi trebao težiti za time da živi dug život. Čovjek bi trebao težiti za time da njegov život bude božanski. Namicanje sredstava potrebnih za preživljavanje nije svrha vašega života. Život bi trebao biti ispunjen srećom. Čovjek traži sreću u obrazovanju, pozivu i ženidbi. Još od doba djetinjstva pa do starosti svi traže sreću u ovome svijeta koji je prolazan i ispunjen patnjom i nevoljama. Čovjek je stalno zaokupljen traženjem sreće iako i ne zna što je prava sreća. Njemu i nije stalo da razumije i spozna istinsku sreću tako da trati život u potjeri za svjetovnom srećom.

Nadzirite svoja osjetila i razvijte razboritost

Gdje je moguće pronaći sreću? Moguće ju je pronaći u sebi. Ali nitko ne ulaže ni najmanji napor da bi je potražio u nutrini. Sreća koja je proizašla iz svjetovnih predmeta, prolazna je. Izvor ili vrelo blaženstva leži u nutrini vašega bića. Sreća koju ostvarujete iz vanjskih izvora, u stvarnosti je odraz vaših unutarnjih osjećaja. Vi sami izvor ste blaženstva. Pokušajte spoznati tko ste vi. Ljudi se upuštaju u potragu da bi u vanjskom svijetu spoznali tko su. Tražiti sebe u vanjskom svijetu, nije ništa drugo nego znak neznanja. Ako pitate ljude: “Gdje sam? Tko sam?”, može li vam itko na to odgovoriti? Nije li to onda nerazumno?

Kako bi spoznao nešto o sebi, čovjek bi trebao nastojati spoznati svoje istinsko načelo Sebstva – *ātman* koje je trajno. Međutim, potrebno je suočiti se s preprekama i izazovima u postupku spoznaje samoga sebe i znanja. Dat ću vam jedan mali primjer. Ima jedna velika kuća koja je u vlasništvu jedne bogate osobe. Ta je kuća zaštićena visokim i snažnim zidom i čuvaju je stražari. Kada se netko želi sastati s vlasnikom kuće, mora se sprijateljiti s čuvarom i dobiti njegovu dozvolu.

Postoje četiri stražara koji čuvaju kuću blaženstva. Nemoguće je ući u kuću, a da se ne zatraži njihova dozvola. Prvi od njih poznat je kao ujednačenost – *samā*. *Samā* određuje nadzor nad osjetilima percepcije. Kada postignete ujednačenost – *samā*, vi ćete nadzirati i osjećaj za djelovanje koji se naziva ispravnost – *dharma*.

Drugi je stražar razboritost i samoispitivanje – *vicāraṇa*. To znači sposobnost razlučivanja između onoga što je dobro i onoga što je loše, što je podložno nestajanju i što je trajno, i tome slično. Zahvaljujući razboritosti – *vicāraṇa* možete razumjeti razliku između tih dvojnosti. U Bhagavadgīti ćete pronaći odlomke koji imaju naslove kao što su *Daiva Asura Sampad Vibhaga Yoga*; *Kshetra Kshetrajna Vibhaga Yoga*; *Guna Traya Vibhaga Yoga* i tako dalje. Trebate provesti ispitivanje i odrediti što je istinsko Sebstvo – *ātman* i što je ono što je prolazno, ne-Sebstvo – *anātman*, što je dobro i što je loše, što je poželjno, a što nije. Tek ćete tada spoznati istinu. Moguće je spoznati istinu i uz pomoć nepristranog razlučivanja. Filozofija znači spoznaju istine ili načina da se pronađe istina. Velika je ironija to što usprkos tomu što istina prevladava posvuda, čovjek nije u stanju spoznati je. Kaže se da spoznaja istine predstavlja istinsko znanje – *satya darśanam jñānam*.

Zadovoljstvo podaruje mir uma

Treći je stražar zadovoljstvo – *trpti*. Čak i nakon što zaradi veliko bogatstvo i stekne visoki položaj, ugodan život, ime i slavu, čovjek nije u stanju iz toga izvući sreću. Onaj tko ne uspije steći zadovoljstvo, dvostruki je gubitnik. Takva osoba ne može ostati sretna kako u ovom tako ni u sljedećem životu. Nepotrebne su želje uzrok nezadovoljstvu. Zbog nezadovoljstva vi niste u stanju uživati u plodovima koji su vam na raspolaganju. Ljudi teže da imaju sve više i više svega i pri tome gube iz vida ono što već imaju. Kada razmišljaju o budućnosti, ljude spopadaju noćne more. Zašto biste trebali brinuti o budućnosti koja je neizvjesna? Isto tako, ne biste trebali prekapati po prošlosti, jer ono što je prošlo, to je prošlo! To se više nikada neće vratiti. Trebali biste nastojati na najbolji mogući način iskoristiti sadašnjost. Ishodi prošlosti i predviđanja budućnosti isto su tako raspoloživi u sadašnjosti. Zato je sadašnjost svesadašnjost. Sjemenke prošlosti i plodovi bućnosti sadržani su u mladici sadašnjosti. Vi ćete u budućnosti ubrati plodove onoga što ste posijali u prošlosti. Podrigivat ćete ovisno o onomu što ste pojeli. Zato negujte vrlinu zadovoljstva. Mir uma možete ostvariti samo kroz odliku zadovoljstva. Kada Svami upita: “Što želiš?”, ljudi odgovaraju: “Ja želim mir”. “Ja” predstavlja ego dok “želim” određuje želju. Kada uklonite to dvoje, ostaje samo mir u svojem izvornom obliku.

Pretpostavimo da vam Svami pošalje knjigu preporučenom poštom. Da biste vidjeli knjigu, morate ukloniti omot. Ego i želja su kao omotni papir u koji je umotana knjiga mira. Razvijte razlučivanje kako biste se oslobodili ega i želja i ostvarili mir.

Vi ste utjelovljenja ljubavi. Vi ste utjelovljenja božanskosti. Postoje tri vida vašeg identiteta. Vi niste jedna osoba, već tri, ona za koju vi mislite da jeste – tijelo, ona za koju drugi misle da jeste – um i ona koja stvarno jeste – istinsko Sebstvo – *ātman*.

Pogledom na čašu koja je do polovine napunjena vodom, optimist kaže da je čaša napola puna, dok pesimist kaže da je čaša napola prazna. Vaše razumijevanje ovisi o vašem viđenju. U svijetu

postoje dobro i loše. Morate upotrijebiti ispravno razlučivanje između onoga što je dobro i onoga što je loše, između onoga što je ispravno i onoga što je neispravno. U ovom su svijetu dvojnosti neizbježne. Na stabljici ruže postoji i trn. *Ugoda je razdoblje između dviju boli*. Trebate razviti odliku zadovoljstva korištenjem ispravnog razlučivanja.

Shvatite istinsko značenje jedinstva

Četvrti stražar koji čuva kuću blaženstva je dobro društvo – *satsanga*. Tijekom putovanja u mrklini noći, svjetiljka vam može pokazati pravi put. Cjepanica drva isto se tako pretvara u vatru kada dođe s njom u dodir. Međutim, samo djelomično sagorijevanje dovodi do toga da se pretvori u ugljen i ostat će u obliku ugljena sve dok ne sagori u vatri. Ako pokušate ugljen učiniti bijelim tako što ćete ga oprati u mlijeku, hoće li on postati bijel? S druge strane, mlijeko će se zaprljati i postati crno. Tek nakon što ugljen u potpunosti sagori u vatri, on postaje jedno s vatrom. Jedno postaje božansko potpunim predavanjem božanskosti. Sama blizina neće pomoći sve dok se ne ostvari jedinstvo ili jednota s božanskosti. To je istinska svrha dobrog društva – *satsanga*.

Kaže se da isto istinsko Sebstvo – *ātman* boravi u svim bićima – *ekātma sarvabhūtānntarātman*. Potrebno je spoznati jednotu svega stvorenoga. Tek se tada može spoznati božanskost. *Nakita je mnoštvo, ali zlato je jedno. Bića je mnogo, ali dah je jedan. Naroda je mnoštvo, ali zemlja je jedna. Zvijezda je mnogo, ali nebo je jedno. Žarulja je mnoštvo, ali struja je jedna. Slatkiša je mnogo, ali šećer je jedan*. Božanskost je moguće spoznati kroz odgovarajuće razumijevanje značenja jedinstva. Utjecaj djelovanja dobrog društva – *satsanga* nikada neće biti preveličan. U vezi s tim obično se kaže, *Reci mi s kim si pa ću ti reći tko si*. Šećer i voda imaju različita obilježja, ali kada se pomiješaju zajedno, od njih će nastati sirup. Dijeljenje dobrih misli s dobrim ljudima dovodi do preobrazbe. Zato je dobro društvo – *satsanga* nepohodno potrebno kako bi se postigao cilj života.

Dobro društvo vodi do nevezanosti,
nevezanost nas oslobađa od privida,
oslobođenje od privida vodi do postojanosti uma,
postojanost uma podaruje oslobođenje.

*satsangatve nissangatvam
nissangatve nirmohatvam
nirmohatve nischalatattvam
nischalatattve jīvanmukti*

(stihovi na sanskrtu)

Kroz dobro društvo – *satsanga* napreduje se do stanja nevezanosti. Primjenom nevezanosti nadvladava se neznanje. Nepokolebljivi um moguće je postići kada se uništi neznanje. Oslobođenje može postići samo ona osoba čiji um ostaje nepomučen u svim okolnostima.

Kada u papir umotate neko jelo, papir će poprimiti miris onoga što je u njega zamotano. Ako u papir zamotate ribu, on će mirisati kao riba. Ako u njega umotate cvjetove jasmína, papir će poprimiti miris jasmína. Vi stječete odlike u skladu s društvom s kojim se družite. Dobro društvo – *satsanga* ima veliki utjecaj, posebno na mlade ljude. Ovisi li preobrazba u potpunosti o dobrom društvu – *satsanga*? Ne. Ali dobro društvo ima veći utjecaj kada se poveže s vašom urođenom dobrotom. Dok društvo djeluje izvana, dobrota u srcu djeluje u nutrini. Oboje je potrebno kako bi osoba doživjela preobrazbu u uzorno biće.

Kada je u sobi toplo, koristit ćemo klima uređaj kako bismo je rashladili, ali kada je prostorija hladna ili se nalazimo u planinskoj kućici, koristit ćemo grijalicu kako bismo je ugrijali.

Upanišade objavljuju: um je uzrok vezanosti i oslobođenja čovjeka – *manah eva manušyanam karanam bandhamokšayo*. Boja svijeta mijenja se u skadu s bojom stakla na naočalama koje nosimo. Svijet izgleda svet kada ga promatrate sa svetim osjećajima.

Na jednom mjestu upanišade govore: samo je Brahman stvaran, svijet je nestvaran – *brahma satyam jagan-mithya*. U jednom drugom slučaju upanišade govore: Višnu prožima cijeli univerzum – *sarvam višnumayam jagat*. Vedanta promiče obadva pristupa. Ljudi koji odlaze u kino kako bi pogledali film, ne brinu o filmskom platnu na kojem će film biti prikazan. Ali kada ne bi bilo filmskog platna, onda ne bismo mogli gledati film. Prizori na filmskom platnu se izmjenjuju dok filmsko platno ostaje nepomično cijelo vrijeme. Ono što dolazi i odlazi netrajno je i naziva se privid i neistina – *mithyā* u filozofiji vedante, dok ono što je temeljno ili osnovna suština kozmosa, istina je koja se naziva Brahman. To je pravo značenje objave 'univerzum je posljedica dok je Višnu (Bog) uzrok – *sarvam višnumayam jagat*.' Naš je život proizašao iz ta dva aspekta, iz onoga što je nastalo njihovim ujedinjavanjem. Dobro i loše su isto tako ishodi udruživanja različitih vidova. Da biste nešto postigli, potrebno je ulagati neprekidne napore. Čak i hodanje, govorenje, vožnja i tome slično zahtijevaju odgovarajuću vježbu. Majka kod kuće i učitelj u školi nastoje prenijeti odgovarajuće znanje djeci. Bhagavadgīta objavljuje:

Znanje je zaista bolje od primjene.

Bolja od znanja je meditacija na Boga.

Bolje od meditacije je odbacivanje želje za plodovima djelovanja

Jer nakon toga odmah slijedi oslobođenje.

*sreyohi jñānamabhyasat
jñānaddhyānam viśishyate
dhyānat karmaphala tyāga
tyāgat śantiranataranam*

(stihovi na sanskrtu)

Naš život počinje u društvu, raste u društvu i završava u društvu. Naša je dužnost da se pridružimo dobrom društvu, ali i da mi društvo učinimo dobrim. Kada se jedna loša osoba udruži sa 10 dobrih osoba, ona postaje dobra osoba. Kada se jedna dobra osoba udruži sa 10 loših osoba, ona postaje loša osoba. Kada se jedna šalica vode doda u 10 šalica mlijeka, voda postaje sastavnim dijelom mlijeka. Kada se jedna šalica mlijeka doda u 10 šalica vode, mlijeko gubi

svoju vrijednost. Zato, da biste život učinili sretnim, potrebno je na ispravan način uskladiti količine i kvalitetu.

Vjera predstavlja temelj ljubavi

Vi možete ući u zgradu blaženstva tek nakon što ste se sprijateljili sa četirima stražarima. Čovjek nije u stanju uživati u blaženstvu zbog tog nedostatka. Kada zrakoplov leti, onda sa zemlje ne možete vidjeti pilota koji njime upravlja. Ako želite upoznati pilota, trebate kupiti avionsku kartu i letjeti u avionu s njim. Ako želite ući u kuću koju čuva pas, trebate se ili sprijateljiti sa psom ili dozivati vlasnika kuće sve dok vas ne čuje. Sprijateljivanje sa psom predstavlja put djelovanja – *karma mārga*, dozivanje prijatelja imenom naziva se put predanosti – *bhakti mārga*. Ustvari, put predanosti najlakši je put za dostizanje božanskosti. Vježbe kao što su ponavljanje Božjeg imena – *japa* ili meditacija – *dhyāna* namijenje su vašem mentalnom zadovoljstvu.

Ljubav je Bog, Bog je ljubav, živite u ljubavi. *Započnite dan s ljubavlju, ispunite dan s ljubavlju, provedite dan u ljubavi i završite dan s ljubavlju. To je put do Boga.* Ali, kako možete usvojiti ljubav? Prvo trebate imati vjeru. Prije vjenčanja vi niste imali nikakav poseban odnos sa svojom suprugom jer je ona bila stranac. No nakon vjenčanja vi ste razvili ljubav prema njoj jer ju smatrate dijelom svojega života. Slično tomu, vjera je ta koja dovodi do toga da čovjek voli svoju majku. Zato vjera predstavlja temelj za ljubav. Tamo gdje je ljubav, tamo postoji i duh žrtvovanja. Majka je uvijek spremna žrtvovati se za dobrobit svojega sina ili kćeri. U građevini života, samopouzdanje predstavlja temelj, zadovoljstvo samim sobom čini zidove, samopožrtvovanje je krov dok je spoznaja samoga sebe poput života u građevini blaženstva. *Život je igra, igrati je; život je izazov, suočiti se s njim; život je san, ostvari ga; život je ljubav, podijeli je.*

Potrebno je prepoznati božanskost, doživjeti božanskost i proširiti božanskost u društvu nebez obzira na razlike u jeziku, staležu ili religiji i slično.

Postoji samo jedna religija, religija ljubavi.

Postoji samo jedan stalež, stalež čovječanstva.

Postoji samo jedan jezik, jezik srca.

Postoji samo jedan Bog, on je sveprisutan.

Ljudi pate jer im manjka vjere i ljubavi. Oni razvijaju strah od svega i svakoga – na ulici, u uredu, u zrakoplovu i tko zna gdje još. Koji je razlog strahu? Razlog za strah okrutnost je čovjeka i nedostatak ljubaznosti.

Kaže se kako je ispravno proučavanje čovječanstva, proučavanje čovjeka. *Oni čije su misli, riječi i djela u potpunome skladu, oni su plemeniti. Oni koji nisu uspostavili taj sklad, opaki su.* Nema potrebe za strahovanjem kada su vaše misli, riječi i djela u skladu. Kada vaš novčanik nije pun novčanica, nema potrebe da strahujete od lopova. Strah je moguće lako prevladati uz pomoć vjere u Boga. *Vjera u sebe i vjera u Boga – to je tajna veličine.* Uvijek njegujte dobre misli,

izgovarajte dobre riječi i činite dobra djela. Znajte da ste uvijek okruženi božanskošću. Razvijte tu snažnu vjeru. Tek ćete tada imati mir.

-Bhagavānov govor održan u Sai Sruthi, Kodaikanal 24. travnja 1992. godine

Mjerilo kušnje za vrlinu neke osobe njezina je spremnost da odbaci, žrtvuje i razvije nevezanost. Ja u mnogim prilikama potičem studente da se druže s dobrim i Bogu sklonim ljudima jer će se samo na taj način izraziti dragocjeni vid božanskosti koji je u njima. Mnogi od njih su ponizni, povučeni i disciplinirani tako dugo dok su u koledžu, ali jednom kada uđu u vanjski svijet, oni se ponašaju kao i prije i dovode se u propast. To se ne bi trebalo događati. Jednom kada se istina prihvati kao pravilo vjere, trebalo bi žrtvovati cijeli svoj život kako bi se primjenjivala. Jer, u protivnom, čovjek se spušta na razinu koja je niža od razine ptica i zvijeri.

-Baba

PROSLAVE U PRASANTHI NILAYAMU

Izvješće

HODOČAŠĆE POKLONIKA IZ OKRUGA KHAMMAM

Gotovo 3.500 poklonika stiglo je u Prasanthi Nilayam na dvodnevno hodočašće 27. i 28. siječnja 2018. godine iz okruga Khammam u državi Telangana i predstavilo glazbene i kulturne programe tijekom oba dana. Skupina pjevača i glazbenika iz tog okruga izvela je program poklonstvenih pjesama 27. siječnja 2018. godine. Započeli su svoju izvedbu pjesmom molitve upućenom Gospodu Ganeši “Sri Ganesha Sivuni Kumara – Ganeša, sin Gospoda Šive” u 17.00 sati i svojom su izvedbom zadivili okupljene poklonike zbog melodiozne izvedbe pjesama pjevanih s dubokom predanošću gotovo 45 minuta. Među pjesmama koje su izveli, bile su “Deena Janavana Mana Mohana – Kršna, utočište neutješnih”, “Anandame Paramanandame Brahmanandane”. U nastavku je slijedio program bhajana koji je završio izvođenjem aratija u 18.10 sati.

28. siječnja 2018. godine djeca koja polaze program bal vikas iz okruga Khammam, izvela su tematsku predstavu koja je prikazala razne vidove božanske misije Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe. Pokazali su na koji je način Sai organizacija pomagala siromašnim i potrebitim seljanima u rješavanju njihovih problema vezanih uz zdravstvenu zaštitu, obrazovanje i pitku vodu. Prožeta cijelim nizom prekrasnih plesova u izvedbi djece, predstava je ukazala na božansku slavu Bhagavāna kroz različite događaje u životu nekih od seljana. Na kraju je prikazana kratka videosnimka o aktivnostima nesebičnog služenja – *sevā* koje se provode u okviru Sai organizacije toga okruga.

HODOČAŠĆE POKLONIKA IZ KERALE

Sri Sathya Sai Seva organizacija iz Kerale organizirala je trodnevno hodočašće u Puttaparthi – Parthi Yatra za poklonike iz Kerale u kojem su sudjelovali i predstavnici medija i odvjetnici iz te zemlje. Kao sastavni dio hodočašća održan je produhovljeni program poklonstvene glazbe u izvedbi poznate pjevačice, gospođe R. Sreebharathi ujutro 28. siječnja 2018. godine. Započevši

svoj program pjesmom posvećenom Gospodu Ganeši “Gaayiye Ganapati Jaga Vandana – Pjevamo u slavu Gospoda Ganapati”, uvažena je pjevačica izvodila poklonstvene pjesme i bhajane među kojima su bili “Sanwara Hamari Preet Nibhaoji – Kršna, odgovori na moju predanost”, “Sai Mata Pita Guru Bandhu Sakha – Sai je majka, otac, učitelj i prijatelj”, “Jaya Jaga Janani Sayeeswari – Pozdravljamo majku Sai, stvoritelja svijeta”.

SVEČANOST PROSLAVE SIVARATRIJA

Sveti blagdan Sivaratri proslavljen je u Prasanthi Nilayamu 13. veljače 2018. godine.

Predstava s plesnim točkama “Siva Stuti”

Plesni program pod nazivom “Siva Stuti – Štovanje Šive” izvela je plesna skupina Prasanthi Dance Group koju čine studenti, polaznici Sri Sathya Sai više srednje škole i Sri Sathya Sai Instituta za više obrazovanje 12. veljače 2018. godine. Započevši svoju plesnu izvedbu u 17.00 sati, studenti su predstavili pet plesova kojima su prikazali božansku slavu Gospoda Šive. Izvođeci plesove na zvukove glazbe melodioznih poklonstvenih pjesama, studenti su uprizorili mitološke priče koje prikazuju odlike Šive kao što je uništavatelj grijeha i podaritelj blaženstva, i to pomoću svojih izražajnih gesti i privlačnih formacija.

Program poklonstvene glazbe u izvedbi studenata

Veliko mnoštvo poklonika okupilo se u Prasanthi Nilayamu kako bi sudjelovalo u cijelonoćnom pjevanju bhajana povodom Sivarathrija koje se održavalo u prekrasno ukrašenoj Sai Kulwant dvorani od 18.00 sati 13. veljače 2018. do 6.00 sati 14. veljače 2018. godine.

Kao sastavni dio proslave Sivarathrija studenti koji pohađaju Bhagavānove obrazovne ustanove, izveli su produhovljeni program poklonstvene glazbe ujutro 13. veljače 2018. godine. Prvo su skupine studenata koji izvode Nadaswaram i Panchavadyam glazbu, predstavile cijeli niz različitih poklonstvenih glazbenih tonova čime su uveličali proslavu Sivarathrija. Nakon toga su studenti izveli zadivljujući glazbeni program koji se sastojao od stihova – *stotra* i poklonstvenih pjesama: “Viswanathashatakam”, “Sivashtakam”, “Subah Subah Lo Siva Ka Naam – Izgovarajte ime Šive svako jutro”, “Siva Sankara Deva – O, Gospode Šiva”. Nakon ovog prekrasnog glazbenog programa u izvedbi studenata slijedilo je pjevanje bhajana. Jutarnji je program završio izvođenjem aratija u 10.00 sati.

Obredno kupanje – *abhiṣeka* Sayeeswara lingama

Kako je program poslije podne započeo u 16.30 sati pjevanjem Veda, sveti je Sayeeswara lingam bio dopremljen iz dvorane za pjevanje bhajana u velikoj povorci predvođenoj skupinama studenata koje su izvodile Panchavadyam i Nadaswaram glazbu i pjevale Vede. Nakon što je lingam bio postavljen na ukrašeno postolje stavljeno ispred posljednjeg počivališta – *samādhi* Bhagavāna u Sai Kulwant dvorani, svećenici su započeli obredno kupanje – *abhiṣeka* lingama uz pjevanje Vedskih mantri i uz svečane zvukove Pancavadyama u izvedbi studenata. Obredno je kupanje – *abhiṣeka* obavljeno korištenjem 18 vrsti sastojaka kao što su med, cvijeće, voće, listovi *bilve* – svetog drveta jabuke, mlijeko i drugo dok je značenje svakog od tih prinosa bilo

objašnjeno na telugu i na engleskom jeziku. Po završetku obrednog kupanja – *abhiṣeka* lingam je bio prekrasno ukrašen. U međuvremenu je skupina studenata koji pjevaju Vede izgovarala rudre. Nakon što je lingam ukrašen, obavljeno je iskazivanje štovanja lingama uz pratnju Sri Sathya Sai Ashtottaram i Lingashtakam. Po završetku iskazivanja štovanja izveden je arati posvećen lingam.

Neprekidno pjevanje – *akhandā bhajana* povodom Sivarathrija

Bhagavānov govor bila je sljedeća točka programa u kojem je Bhagavān pozvao sve poklonike da prepoznaju sebi svojstvenu božanskost i dožive blaženstvo znanja o Sebstvu – *ātma jñāna*. Bhagavān je svoj govor završio bhajanom “Siva Siva Siva Anarada”. Neprekidno pjevanje bhajana – *akhandā* povodom Shivarathrija u trajanju od 12 sati započelo je bhajanom o Bhagavānu. U međuvremenu poklonici su bili poštropljeni svetom vodom – *tīrtha*. Studenti i svećenici prošli su uzduž i poprijeko cijelom Sai Kulwant dvoranom kako bi poklonike poštroplili svetom vodom. Skupine studenata, osoblje ašrama i poklonici izmjenjivali su se u vođenju bhajana tijekom noći. Pjevanje bhajana povodom Sivarathrija završilo je u 6.00 sati 14. veljače 2018. godine sa dva bhajana koje je svojim zlatnim glasom otpjevao Bhagavān. To su bili bhajani “Hey Siva Sankara Namami Sankara” i “Om Sivaya Om Sivaya”. Po završetku pjevanja bhajana podijeljena je posvećena hrana – *prasāda*. Riža s tamarindom i slatka riža ponuđeni su svim okupljenim poklonicima.

IZGOVARANJE RĀMINOG IMENA UZDIŽE ČOVJEKA

Iz naših arhiva

Da bi samo jednu nogu pomaknuo naprijed, čovjeku je potreban unutarnji poriv, svrha, poticaj. Njegova se volja pokreće njegovom željom. Zato bi čovjek trebao nastojati težiti višim i svetijim ciljevima. Njegov je um zavežljaj želja koji se kreće ovamo i onamo, u skladu sa zahtjevima svake pojedinačne želje, a tako gubi vrijeme koje mu je dodijeljeno i vještine kojima je obdaren. On zarobljava svoju svjesnost vjerujući da postupa ispravno.

Čovjek bi trebao prepoznati dragocjenost vremena. Ni najmanji djelić sekunde ne bi se smio potratiti. Čovjek bi stalno trebao biti zaokupljen istraživanjem svoje vlastite istine i dužnosti prema samome sebi. Život polako protječe, kap po kap, kao iz šupljeg lonca! Vrijeme visi nad njegovom glavom poput oštrog sječiva spremnog da izvrši smrtonosno presijecanje. Ali čovjek ne posvećuje pažnju toj stalno prisutnoj opasnosti.

Cinici izjavljuju kako su izreke poput “čovjek je kruna svega stvorenoga”, namijenjene samo udžbenicima i govornicama. Govoreći istinu, ljudski je život svet, istančan, produhovljen, uvijek nov i uvijek svjež. Upanišade pokušavaju podići i probuditi čovjeka u svjesnost o toj istini zato što čovjek polako uranja u neznanje, zaokupljen svojim egom i željama. “Probudite se i uživajte

u suncu i prepoznajte svoju stvarnost u svjetlu njegovih zraka”, to je poziv koji odzvanja iz Upanišada. Ali čovjek se oglašuje na taj poziv.

Tri su čežnje – *eshanās* koje čovjeka zavlada. On je zaljubljen u bogatstvo, ženu i djecu. To ga sputava na svakom koraku i u svemu što čini i otežava njegovo duhovno napredovanje. Naravno, novac nam je potreban kako bismo mogli živjeti i rad, kako bismo novac zaradili, nije moguće izbjeći. Ali kada je prekomjerno, bogatstvo zaluduje um i hrani oholost. Potrebno ga je koristiti u dobre svrhe, za promicanje vrlina i dobrobiti, snaženje ispravnosti – *dharma* i ispunjavanje svojih dužnosti tijekom duhovnog puta. Ako se novac i bogatstvo troše na ostvarenje prolaznih želja, njega nikada neće biti dovoljno i ego će početi otkrivati nove i sve gnjusnije načine kako ga zaraditi i potrošiti. Zaista je porazno što je ta čežnja – *eshanā* za novcem – *dāna* zaokupila ljude ove svete zemlje u kojoj su božanska utjelovljenja poučavala lekcije o nesebičnosti i služenju.

Mir je potrebno steći putem duhovnog napora

Ljudi zanemaruju zvijezde vodilje koje osvjetljavaju tamu i otkrivaju put oslobođenja od vezanosti za neprekidnu borbu, stalnu potragu, izluđujuću bol i neprestano djelovanje kako bi se ostvarilo i postiglo ono što je nedostižno! Koji je razlog tomu? Vodi ga um, a ne ono što mu pruža intelekt. Intelekt razlučuje, ispituje, analizira, dok um slijepo slijedi svaki hir i želju. Intelekt nam pomaže da utvrdimo koje su nam dužnosti i odgovornosti. Ropska vezanost za kolebljivosti uma uvjetuje da čovjek skače s jednog mjesta na drugo, bez odmora ili mira. On trči kako bi ulovio autobus, žuri se u ured, u kino, u klub i nema ni trenutka slobodnog kako bi se primirio u tišini. Mir je potrebno ostvariti kroz duhovno nastojanje, što znači kroz produhovljenje svake misli, riječi i djela. Ono što je potrebno isplanirati danas, kako bi se svijet vratio na pravi put, nije novi duhovni poredak ili ustanova, već muškarci i žene čistih srca. Samo oni mogu uzdići ovu zemlju iz močvare.

Rāmā je ime koje je slađe od svih slatkih stvari u prirodi, i kada se usvaja samo ili zajedno. Ono nikada ne može onečistiti jezik ili um. Ono ima tajanstvene čudesne sposobnosti da uzdiže čovjeka. Zato bismo trebali nastojati da nam um neprestano promišlja o njemu. Priča o Rāmi – Rāmāyana predstavlja samo još jednu inačicu Veda. Kaže se kako su se Vede utjelovile kao Rāmāyana da bi pomogle uništenje zla i obnovu ispravnog načina življenja, zadatke koje je Gospod preuzeo na sebe tijekom Svog boravka na zemlji kao Rāmā. Zašto? Rāmā i njegovo troje braće su, s jedne točke gledišta, četiri Vede u ljudskom obliku. Yajur Veda postavlja prava i dužnosti čovjeka, ispravnost – *dharma* koja mu osigurava mir i napredak kako u ovom životu tako i nakon ovog života. Nju predstavlja sam Rāmā. On je odjenuo tijelo čovjeka kako bi uspostavio i predstavio ispravnost – *dharma*. Rāmā je utjelovljena ispravnost – *dharma* – *rāmo vighrahan dharmah*, način je kako Ga opisuje Rāmāyana.

Čovječanstvo bi trebalo slijediti život Rāme

Rig Veda sadrži moćne svete formule, mantre. Ona ih tumači i objašnjava njihovo značenje s manтром “Rāmā” kao svojom krunom. Brat Lakšmana koji ju je ponavljao, izgovarao i oslanjao

se na nju, vezano za sve u životu i izvan njega, predstavlja utjelovljenje Rig Veda. On poučava čovječanstvo kako Rāmā mantra podaruje čovjeku stalnu prisutnost Gospoda. Ista Veda sadrži i pjesme u slavu svega što je stvoreno i Stvoritelja i, kroz štovanje koje je sažeto u pjesmu, Gospod podaruje milost. Bharata, čija je svaka misao, riječ i djelo bila čin zahvalnosti, primjer slave posvećene Rāmi, bio je sama Sama Veda.

Atharvana Veda predstavlja zbirku medicinskih i obrednih pojedinosti, srećonoša i zaštitnih amuleta uz pomoć kojih možemo prevladati unutarnje i vanjske neprijatelje. Satrugna, čije samo ime znači “onaj koji uništava neprijatelje”, sasvim je primjereno utjelovljenje – *avatāra* Atharvana Veda. Ta Veda omogućuje čovjeku da nadvlada loše navike, pristupe i sklonosti, kako bi mogao slušati glas Boga i sa zadovoljstvom prenijeti Njegove riječi u svoj svakodnevni život. Satrugna je predstavio svoju poniznost, odanost i predanost pobjedom koju je izvojevao nad svojim egom, pohlepom i ljutnjom.

Često se čini pogreška i zaboravlja kako je Rāmā došao da bi postavio pravila života i da bi čovječanstvo trebalo promatrati i slijediti Njegov život. On je uzorni čovjek, obdaren odlikama i vrlinama koje svaki čovjek može zaslužiti kako bi se uzdigao. Puko štovanje, isprazno obožavanje nije ono što utjelovljenje Boga – *avatāra* od nas očekuje.

Rāmā je prošao kroz nevolje, razočaranja i tjeskobu, kao i svaki drugi čovjek, kako bi pokazao da radost nije ništa drugo već razdoblje između dviju tuga i boli, da nam tuga predstavlja izazov, predah, lekciju. On je promicao uzorne odnose između oca i sina, muža i žene, brata i brata, prijatelja i prijatelja, suradnika i neprijatelja pa čak i između čovjeka i zvijeri.

Da bismo pročistili srce, trebamo provoditi smirenost – *sāma*, samonadzor – *dama* i ostale duhovne vježbe – *sādhanā* koje nadziru osjetila percepcije i djelovanja. To nam se može činiti teškim na samom početku, ali sve što je vrijedno, ima početne poteškoće. Uzmite na primjer vožnju biciklom. Morat ćete proživjeti mnoge padove i ozljede i izgubiti dosta kože prije no što naučite kako održavati ravnotežu i kako ispravno upravljati i okretati pedale. Ali jednom, nakon što ste ovladali tom vještinom, vi možete voziti bicikl sigurno čak iako se i ne držite za gubernal. Isti je slučaj s onima koji uče voziti automobil. U početku, kada stavite svoju nogu na kvačilo, ne možete držati volan, ne možete podići nogu s kvačila kada držite volan, a kada ovladate volanom i kvačilom, vi zaboravljate na kočnicu. Kada posvetite pažnju na sve to troje, vi ne pazite na pješake koji trče preko ceste. Ali nakon što ste ovladali vještinom, vi ste svjesni uspona i padova, zaustavljanja i semafora, cesta koje su usporedne i poprečne i možete voziti sigurno i brzo istovremeno razgovarajući s osobama koje sjede s vaše lijeve strane i na stražnjem sjedalu ili možete čak i pjesmu pjevati kako biste dobili njihovu pohvalu.

Sreća leži u pomaganju drugima

Nadzor nam daje moć, uređivanje nam daje veću snagu, disciplina otkriva božanskost. Ljudi nastoje postići sreću. Ali možemo li je postići ako dopuštamo osjetilima da slobodno vladaju? Može li netko biti sretan ako jede četiri obroka na dan, ili vozi skupi automobil ili živi u kući s velikim brojem soba? Ne. Sreća se sastoji u pomaganju drugima. Ona proizlazi iz odricanja, a ne gomilanja. Udobljavanje osjetilima čini čovjeka bestijalnim. Ona će ga odvući u prljavštinu i

sramotu. Jogin je osoba koja je usredotočila svoj um na Boga, a ne na ono što je svjetovno. Gīta potiče čovjeka da dođe do svoje preobrazbe i dostigne stanje stalnog jogina, onoga koji uvijek vlada svojim umom i osjetilima – *satatam yogin*. Ali čovjek je okrenut prema Bogu - *yogin* ujutro da bi se u podne pretvorio u osobu koja je u potrazi za zadovoljstvom – *bhogin*, a kada se dan počinje približavati kraju, u osobu koja je pogođena bolešću – *rogin*! Čovjek danas živi bez vjere (osnova) i bez uzora (nadgradnja). Ispravnost – *dharma* trebala bi predstavljati osnovu za oslobođenje – *mokša*, nadgradnju, ali svijet je zapostavio to oboje i oslanja se na bogatstvo – *artha* i želju – *kāma* kako bi ostvario sreću i oslobođenje. Kako čovječanstvo može napredovati ako na prvom mjestu, kao osnovi cilj svojega života – *purušārtha*, nema vjeru?

-Izvadci iz Bhagavānovih govora održanih provodom Sri Rama Navami

UNIVERZALNI UČITELJ

prof. Leonardo Carvajal

Ti si najbolji liječnik, Svami, koji će izliječiti bolesne, povratiti one koji su umrli i izgraditi besplatne super-specijalističke bolnice te poučiti medicinsku zajednicu svijeta da je ljubav najbolji lijek koji liječi i da bolesnik nije pacijent narušenog zdravlja, već tražitelj na duhovnom putu.

Na početku, želio bih zahvaliti Svamiju što mi je pružena prilika reći nekoliko riječi na ovom svetom mjestu, Prasanthi Nilayamu, gdje je On davao svoj božanski daršan duže od šest desetljeća, sve od svečanog otvorenja 1950. godine. Sjećam se kako je netko upitao Svamija: “Svami, mora da sam učinio nešto dobro u prošlom životu i stekao zaslugu kad mi je pružena prilika susresti se s jednim utjelovljenjem Boga - *avatāra*”, našto je On odvratio: “Da, to je u svakom slučaju proizašlo iz tvojih dobrih djela nakupljenih ne samo tijekom tvogjeg prošlog života već tijekom stotina prošlih života.”

Biseri božanske mudrosti

Hvala ti, Svami, na Tvojem ašramu Prasanthi Nilayamu u kojemu nam pružaš udobni smještaj, zdravu hranu i, više od svega, gdje nas puniš energijom božanske ljubavi koja potiče naš duhovni rast, našu svjesnost o tome da smo mi Bog koji boluje od zaborava, amnezije i zato je glavna svrha rođenja da se toga prisjetimo.

Ali, Svami, što bih ja još mogao reći kada su sva najljepša učenja i najljepše riječi, ikada izgovorene na Zemlji, sadržani u stotinama Tvojih govora održanih u vremenu od 1953. do 2009. godine i objedinjenih u 42 sveska „Sathya Sai nam govori“? Što je još moguće dodati najdubljim učenjima koja si Ti osobno prenio čovječanstvu u 16 knjiga koje si napisao kao utjelovljenje Boga – *avatāra* i koje, barem meni, nesumnjivo predstavljaju duhovnu vrhunsku umjetnost toga vremena? Koja riječ nedostaje kako bi bila izgovorena nakon božanskih iskustava o kojima su govorili Tvoji poklonici u više od 140 knjiga koje su objavljene o Tebi?

Otkako si me osvojio preko Svojih božanskih knjiga i dubokoumnih zapisa, dopusti mi, Svami, samo da ponizno podijelim s mojom braćom i sestrama kako je moje čitanje, onoga što je Sai napisao i iskustva tijekom posljednjih 17 godina kao Sai poklonika koji teži nešto spoznati, dovelo do sljedećih uvjerenja:

Ti si, Svami, najbolji poznavatelj jezika, lingvist, jer smo svi bili zadivljeni time kako se Ti na savršeni način igraš riječima da bi nam nešto prenio: “Manje interneta, više innerneta (unutarnje povezanosti)”. Ili ono što si Ti odgovorio kada sam te pitao o miru u mojoj zemlji Kolumbiji u Južnoj Americi, vezano za rat koji je trajao pola stoljeća, od 1964. do 2016. godine: “Mir je u nutrimi. Ono što je vani, samo su krhotine (igra riječi u engleskom jeziku peace i pieces)”, što je značilo kako je mir u svijetu moguće izgraditi samo na temeljima preobrazbe pojedinca. Ti si najbolji matematičar, Svami, jer si nas naučio prekrasnu jednadžbu $G = M - M$ što znači God (Bog) = Man (čovjek) – Mind (um). Bio si najbolji društveni vođa kada si nas upozorio: “Politika bez načela, znanost bez etike i obrazovanje bez karaktera ne samo da su beskorisni već su isto tako i opasni.” Bio si najbolji učitelj etike kada si nas poučio: “Zaboravite dobro koje ste učinili drugima, zaboravite povredu koju su drugi učinili vama.”

Ti si najbolji biolog taksonom kada si nam rekao da u univerzumu postoji osam milijuna vrsta od kojih je samo jedna ljudsko biće i da smo mi braća i sestre među sobom i sa svima drugima. A isto si tako i najbolji učitelj na području prirodnih znanosti koji nam je objasnio kako je sve u univerzumu živo i da zato klasična podjela na živa i neživa bića nije ispravna. Ti si isto tako i najbolji povjesničar kada se radi o religijama jer si kazao kako je Vede 21. stoljeća moguće sažeti u samo osam riječi: “Love All Serve All - Voli sve služi svima” i “Help Ever Hurt Never – Pomozi uvijek, ne povrijedi nikada”.

Ti si, Svami, najbolji nutricionist koji nam je rekao: “Tri obroka tijekom dana učinit će od vas bolesnu osobu – *rogin*, dva obroka na dan učinit će od vas osobu koja je podložna osjetilima – *bhogin*, dok će vas jedan obrok na dan pretvoriti u osobu sklonu Bogu – *yogin*.”

Ti si najbolji liječnik, Svami, koji će izliječiti bolesne, povratiti one koji su umrli i izgraditi besplatne super-specijalističke bolnice te poučiti medicinsku zajednicu svijeta da je ljubav najbolji lijek koji liječi i da bolesnik nije pacijent narušenog zdravlja, već tražitelj na duhovnom putu.

Ti si, Svami, najbolji urar jer si nam objasnio kako pravi sat nije onaj koji nosimo oko ručnog zgloba, već da trebamo paziti (watch) na svoje riječi (Words), djelovanja (Actions), misli (Thoughts), karakter (Character) i srce (Heart). Najbolji si alkemičar jer si pretvorio metal našega postojanja na svijetu u zlato našeg novog duhovnog i božanskog života. Najbolji si humorist jer si nas podsjetio da istinski tražitelji na duhovnom putu nisu oni “koji imaju izgled na licu kao da su upravo popili riblje ulje, već oni koji uvijek nose osmijeh na svojem licu”. Isto si tako i najbolji pjevač. Ti si nas naučio pjevati mnoge prekrasne bhajane koje si otpjevao Svojim božanskim glasom Natarāye, spoja Śive i Śakti. Najbolji pjesnik koji je započinjao Svoje božanske govore dragocjenim pjesmama na lijepom jeziku telugu. Najvoljeniji otac koji nas je uvijek u svojim božanskim govorima nazivao „utjelovljenja ljubavi – *premasvarūpalārā*“.

Najbolji inženjer na području hidraulike koji je izgradio 2.300 kilometara akvadukta kako bi

doveo pitku vodu do više od milijun žitelja u 750 sela. Najbolji prognostičar vremena koji nam je govorio: “Vaši su problemi samo oblaci koji plove nebom.”

Ti si najbolji pedagog koji je naglasio kako postoje tri vrste učitelja: “Oni koji se žale i prigovaraju, oni koji objašnjavaju i oni koji potiču.” Moje se iskustvo kao sveučilišnog profesora tijekom 19 godina može podijeliti u dva razdoblja. Prvo je prije no što sam upoznao Tebe, Svami. Moja su predavanja tada bila održavana na način da su se činjenice prenosile iz glave u glavu, a nakon što sam upoznao Tebe, moja su se predavanja promijenila u postupak koji se odvijao od srca srcu, od informacije do transformacije, kao što si to Ti običavao reći.

Daršani i razgovori

Sjećam se, Svami, kada smo moja supruga i ja prvi puta došli u Prasanthi Nilayam u kolovozu 2001. godine. Ja sam sjedio pod suncem koje je nesmiljeno pržilo na užarenom tlu dok prvi u našem redu nije izvukao broj 3 iz vrećice s brojevima što mi je omogućilo da sjedim u prvom redu na Tvojeg daršanu.

Od samog trenutka kada si krenuo na daršan, tamo sa ženske strane, moje je srce sigurno znalo da ćeš doći do mene. Kako sam cijelo vrijeme imao sklopljene oči, mogao sam osjetiti kada si se Ti zaustavio ispred mene i upitao me svojim lijepim glasom: “Koliko?” I onda, božanski poziv: “Dobro, dođite.”

Bio je mjesec kolovoz i održavala se proslava posvećena Ganeši. Bio sam zadivljen dok sam čitao Tvoja objašnjenja o simboličkim značenjima Ganeše i to je razlog zašto si me, kada smo bili u sobi za razgovore, upitao: “Što želiš?” Ja sam odvratio: “Glavu slona.” A Svami je na to rekao: “Što?” i svi su se nasmijali. Ja sam ponovio: “Glavu slona, Svami”, ali ono što sam ja ustvari želio, bilo je da mi bude podarena mudrost kakvu je imao Ganeša.

U tom si trenutku počeo raditi kružne pokrete rukom i svi koji su se zatekli u sobi za razgovore, bili su prestrašeni što ćeš Ti, Svami, učiniti s mojom glavom. I ja sam, sklopljenih očiju, strepio. Kada sam konačno progledao, ugledao sam prekrasni prsten koji si Ti stvorio. Svami je rekao: “Tri dijamanta”, i ja sam istog trenutka razumio: da bih stekao mudrost koju ima Ganeša, moj um treba umrijeti ne samo jednom, ne niti dva, već tri puta.

Tijekom tog razgovora Ti si stvorio i vibhuti, Svami, što te čini najboljim inženjerom kemije koji stvara sveti pepeo vibhuti kako bi nas podsjetio da je naše tijelo prah i da će se u prah pretvoriti i da je samo istinsko Sebstvo – *ātman* vječno.

Na kraju, želio bih reći, Svami, da sam ja osobno doživio da si Ti još i najbolji planer obitelji. Tijekom našeg prvog posjeta Prasanthi Nilayamu moja supruga i ja bili smo tek vjenčani i ja sam razgovarao sa svojom suprugom koje bi bilo najbolje vrijeme da imamo djecu. Kako sam ja želio na djecu čekati duže vremena, tijekom razgovora, Svami, Ti si me upitao: “Zašto ti ne želiš sina?” i promatrajući moju suprugu, rekao: “Ja znam da ti želiš”. Ti si tamo stajao i na sebi svojstven način pisao po zraku i rekao si: “Ja blagoslivljam tog sina!” I naš sin je ovdje s nama danas. Svami nas je blagoslovio i s dvjema kćerima.

Možemo nastaviti uspoređivati Svamijeve učenja kroz bilo koju profesiju ili zanimanje. Ja vas pozivam sve, braćo i sestre u Saiju, da napravite svoj vlastiti popis i, što je najvažnije, da provodite u djelo božanska učenja.

Prema evanđelju svetog Ivana Gospod Isus je rekao: “Ja sam put, istina i život. Nitko ne dolazi Ocu osim putem mene.” U mojem slučaju, Svami, ja sam došao izravno iz katoličke crkve, koja je u mojem susjedstvu u Kolumbiji, u Prasanthi Nilayam. Dopusti mi, Svami, da na ovaj dan, Božić, iskažem zahvalnost Gospodu Isusu koji je ispunio svoje obećanje i s toliko me puno ljubavi doveo do Oca.

-Iz govora kojeg je profesor Leonardo Carvajal, stariji diplomat iz Kolumbije, dužnosnik u njezinom Veleposlanstvu na Tajlandu, održao 25. prosinca 2017. godine tijekom proslave Božića u Prasanthi Nilayamu

Sri Sathya Sai program bal vikas – tračak nade za čovječanstvo

Kamala Pandya

Danas je zaista velik dan jer obilježavamo i proslavljamo 8. Sri Sathya Sai susret bivših polaznika programa bal vikas i 5. sveindijsku konvenciju bal vikas. Željela bih pozdraviti sve vas u božanskom boravištu Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe, u Prasanthi Nilayamu, i zahvalna sam Bhagavānu što mi je pružio ovu, još jednu priliku, da sudjelujem u proslavi ovog velikog događaja. Mnogi od vas možda posjećuju božanski prostor Prasanthi Nilayama prvi puta u životu. Moj iskreni savjet koji vam upućujem je: uronite u mir, staloženost i tišinu ovog božanskog mjesta i uživajte u svakom trenutku svog boravka ovdje te ponesite sobom dragocjene lekcije za život kada odete, tako da bi, kamo god išli, svijet govorio: “Da, ovdje je ono što je proizašlo iz programa Sri Sathya Sai bal vikas.”

Putovanje do savršenstva

Kaže se da mi poznamo samo sadašnjost, ali Bog zna i našu prošlost kao i našu budućnost. Zbog te mogućnosti viđenja budućnosti Bhagavān Sri Sathya Sai Baba blagoslovio je čovječanstvo s jedinim tračkom nade za svijet – jedinstvenim programom pod nazivom “Sri Sathya Sai bal vikas” koji ima za cilj rascvjetavanje ljudske izvrsnosti. To je Njegovo najveće nasljeđe čovječanstvu. Program bal vikas ne samo da dira u živote studenata već dovodi i do promjene u životima učitelja koji izvode program bal vikas kao i u životima roditelja. Držeći se onoga što je preporučeno u izreci: “Izvršite preobrazbu samih sebe kako biste doveli do preobrazbe svijeta”, Sri Sathya Sai bal vikas program je putovanje prema savršenstvu. A savršenstvo je božanskost. Svi mi koji smo sastavni dio ovog pokreta, moramo prvo Biti, zatim Činiti i tek na kraju Govoriti. Zato mi moramo vježbati, vježbati, vježbati primjenu. Prva stvar koju mi, kao studenti i učitelji možemo učiniti je da slijedimo Učitelja koji je rekao ako ne

možemo biti obzirni, barem bismo trebali obzirno govoriti. Zato govorite nježno i blago i uvijek budite sretni i veselo raspoloženi.

Sjećam se, jednom prilikom, kada je skupina polaznika programa bal vikas posjetila Puttaparthi 1990. godine, polaznici su bili pozvani na privatnu audijenciju s Babom. Jedan je od učitelja upitao Babu: “Na koji način ćemo dovesti do nastanka preobrazbe, Baba?” Baba je odvratio: “Potičite sve i svakoga pričama o životima velikih ljudi... Nemojte brinuti o preobrazbi, to je Moj posao.”

Pet tehnika poučavanja

Pet tehnika poučavanja koje se koriste prilikom izvođenja Sri Sathya Sai bal vikas programa, pomažu nam u našem putovanju do savršenstva. Tih pet tehnika su: izgovaranje molitvi, pričanje priča, skupno pjevanje, skupne aktivnosti i sjedenje u tišini. Kada zakoračite u društvo nakon što ste završili školovanje u okviru programa bal vikas, vi trebate nastaviti primjenu tih pet tehnika. Molitva nam pomaže povezati se sa Stvoriteljem. Ona nam omogućuje da se oslonimo na Boga i pretvorimo ga u doživotnog prijatelja. To je ključ za jutro i potpora za večer. Oni koji mole svakoga dana, ne trebaju psihijatra ili savjetnika zato što imaju najvećeg Saipsihijatra, Bhagavāna Babu, sa sobom u svojem životu. Molitve pomažu svojim doprinosom skladu u društvu i miru u svijetu. Kada djeca mole kod kuće zajedno s članovima svoje obitelji, to snaži obiteljske veze, a kada se molitva: “Samastāh lokāh sukhino bhavantu – Neka svi svjetovi budu sretni!” proširi kako bi obuhvatila sva bića u univerzumu, to dovodi do utabanog puta kojim se može potvrditi “Vasudaiva kutumbakam – Cijeli je svijet jedna obitelj.”

Priče o svecima i mudracima predstavljaju najveći izvor poticaja za studente. One ostavljaju neizbrisiv trag u mladim umovima i uzdižu njihov klonuli duh. Isus Krist potaknuo je čovječanstvo usporedbama, a tako je činio i Bhagavān Baba svojim pričama “Chinna Katha”. Skupno pjevanje dovodi do usklađenosti tijela, uma i duše. Nadilazeći prepreke koje stvaraju pripadnost staležu, podrijetlo i jezik, skupno pjevanje utire put jedinstvu, čistoći i božanskosti. Grupne aktivnosti siju sjemenke sportskog duha i zajedništva. One promiču bratstvo i pripremaju studente da budu dijelom društva. One će upaliti iskreru služenja drugima prije brige za sebe. Grupne aktivnosti potiču ih da preuzmu značajne uloge kako bi ovaj svijet učinili boljim mjestom za život. Oni u njih usađuju osjećaj odgovornosti i odgovornog odnosa prema društvu, prirodi i Bogu.

Sjedenje u tišini/meditacija zaslužuje najveću pohvalu među svim tehnikama. Ona doprinosi upravljanju mislima, dahom i vremenom. Ograničavajući i smanjujući tijek misli, sjedenje u tišini je vrsta vježbe kojom će se ovladati umom i postati vladar uma – *mastermind*. Ono potiče iskreru intuicije i budi uspavane mogućnosti koje leže u djetetu. Na fizičkoj razini dovodi do usklađivanja s ostalim bićima poboljšanjem sposobnosti usredotočenja, pamćenja i sposobnosti zadržavanja i uspostavljanja mira sa samim sobom. Na mentalnoj razini ona obogaćuje studente sposobnošću razlučivanja snaženjem njihove savjesti. Uspješnost života ovisi o tomu hoćemo li napraviti ispravan odabir. Vježbanje sjedenja u tišini pomaže u donošenju ispravnih odluka. Na duhovnoj razini to predstavlja svitanje razumijevanja jednote i kozmičke povezanosti. Vi ste

poput vjeverice iz vremena Sai Rāme koja je skakutala od obale mora i skupljala sitna zrnca pijeska kako bi ih ponudila za izgradnju mosta do Lanke. Tako da je program bal vikas, bez sumnje, jedini tračak nade za spas čovječanstva s ruba propasti.

-Iz govora gospođe Kamala Pandya, Nacionalne koordinatorice programa Sri Sathya Sai bal vikas na 5. konvenciji polaznika programa bal vikas i 8. susretu bivših polaznika programa bal vikas 6. siječnja 2018. godine

SATHYA SAI ŠKOLA U RIBEIRÃO PRETO U BRAZILU

Prvi susret bivših polaznika – *alumni* Sathya Sai škole u Ribeirão Preto održan je u prosincu 2017. godine tijekom kojega su bivši polaznici dali svoje viđenje o utjecaju škole u njihovim životima. Ovdje vam prenosimo viđenja bivših polaznika o školi.

Evelyn Alexandra Faria Oliveira (diplomirala u 9. razredu 2013. godine)

Pohađanje Sathya Sai škole predstavljalo je postupak otkrivanja i učenja, posebno na području našeg razvoja kao ljudskih bića. To je bilo jedinstveno iskustvo jer, pored stjecanja akademskog znanja i učenja, mi smo učili i o ljudskim vrijednostima. To nije samo škola, to je i druga obitelj. To je kao da se nalazite kod kuće, osjećate se slobodnim kada govorite, kada se izražavate ili glumite. To je mjesto na kojemu se osjećamo slobodnima i voljenima. To je naše utočište! I ovdje vlada smirenost. Povlastica je živjeti u takvoj školi!

Naši nam roditelji uvijek govore: “Učite kako biste postali netko u životu.” Ovdje mi otkrivamo da mi već jesmo netko, zato što nam je škola za to dala polet... Škola nam je ponudila zadovoljstvo i informaciju, ali najdragocjenije od svega bilo je što smo naučili što je ljubav, što je poštovanje i što suosjećanje prema svim bićima. Nemoguće je ne biti zahvalan na svemu tome!

Jaqueline Martins (diplomirala u 9. razredu 2012. godine)

“Dok pišem ovaj tekst, mogu se prisjetiti svojih iskustava vezanih za školovanje i definicija iz Sai škole, a isto tako i Sai projekta bivših polaznika – *alumni*.”

Alumni dolazi od latinske riječi *alumnus* što znači “stari”, “bivši polaznik”. Ali to nije porijeklo te riječi. *Alumnus* je izvorno značilo “dijete koje je povjereno na skrb nekome”, odnosno učenik. Do 2012. godine, kada smo završili školovanje i diplomirali, nisu postojale nikakve priče o bivšim polaznicima Sathya Sai škole, nitko nije znao što će se dogoditi po završetku školovanja.¹

U prostoru škole mi smo bili sjemenke, a kada je ljubav niknula, mi smo napustili “dom” i otišli rascvjetavati se u svijet. Postupak rascvjetavanja uopće nije bio jednostavan jer smo bili navikli na zaštitu u okviru Sathya Sai škole. U početku, mi nismo bili svjesni veličine i snage našeg korijenja koje nas je održavalo na životu i povezane da bismo i dalje nastavili cvjetati i sijati.

Veći dio života imala sam priliku biti dijelom jednog od najljepših projekata za koje sam ikada čula. Biti dijelom nečega tako velikog, dovelo me je do toga da razumijem u praksi zamisao o utopiji, “čudesnom svijetu” gdje sve radi onako kako bi trebalo, gdje je ljudima stvarno stalo. Promatrajući izvana, to je moglo izgledati preuveličano ili nestvarno.

U početku mi smo pružali otpor...i prva je reakcija bila da smo oko sebe stvorili zaštitni balon koji bi nas, na svojevrsni način trebao “zaštititi” od onoga što je nepoznato. I uz sve to, mi smo se održavali na životu zahvaljujući onomu što smo naučili u Sai školi.

Shvatila sam da je najbolji način, da ostanem na životu i prihvatim ono što dobivamo ovdje, taj da prihvatim malo od tog svjetla izvan prostora škole, da ga nosim sa sobom kamo god pošla, i da reproduciram sve ono što smo dobili i naučili u Sathya Sai školi. Spoznaja kako Sai škola nije samo drvena kuća okružena zelenilom i dobrim ljudima možda je bila najveća preobrazba u mom životu.

Danas znam i razumijem da je Sai škola projekt koji je puno veći od akademske obuke i znam da škola vjeruje u mene i u svakog polaznika koji je napušta. Ja znam da se cilj škole proteže puno dalje od toga da nas samo priprema za polaganje ispita, ona nas priprema za život. Svaki njezin bivši polaznik je cigla kojom se gradi bolji svijet.

U najskeptičnijem razdoblju mojeg života ja sam odabrala vjerovati, vjerovati u ljude koji žele najbolje, vjerovati u druge i posebno vjerovati u snagu obrazovanja i u projekte kao što je Sathya Sai škola. Ja znam da ona to zaslužuje i da je vrijedna toga. Ja mogu vidjeti i osjetiti ishode svakoga dana.

1 To je bila prva svečanost održana za polaznike koji su diplomirali u Sathya Sai školi, polaznike koji su krenuli u školu 2002. godine kada je škola započela sa svojom aktivnostima (napomena autorice)

PODSJEĆANJE NA MOJE ZLATNE DANE PROVEDENE U PARTHIJU

J. M. Kumar

Forum bivših studenata - *alumni forum*

Čini mi radost i zadovoljstvo podijeliti s vama neke od dragih uspomena na zlatne dane koji su trajali dvije godine i koje sam proveo u kampusu u Prasanthi Nilayamu pri Sri Sathya Sai institutu za više obrazovanje dok sam pohađao početni tečaj za magistra financijskog upravljanja (Master of Financial Management – MFM) u vremenu od 1998. do 2000. godine. Te su dvije godine bile najpresudnije u produženom razdoblju prilagodbe i promjene koje sam prolazio kako u fizičkom tako i u profesionalnom životu.

Nakon što sam završio školovanje i napustio Institut 2000. godine, zaposlio sam se kao početnik upravitelj u prestižnoj banci Global Trust Bank Ltd (sada Oriental Bank od Commerce). Kako se banka nalazila u lošem financijskom stanju, svaki je radni dan predstavljao za mene potresno iskustvo jer je trebalo umiriti ljutite klijente, zaštititi poslovanje koje je visilo o niti i usprkos tomu

uspijevati pridobiti nove klijente. Kao početniku koji je tek završio studij, to mi je bilo još teže. Nakon što je banka proglašena insolventnom i spojila se sa OBC, kandže spajanja još su samo pogoršale situaciju. Kada se osvrnem i pogledam unatrag na te dane, mogu vidjeti kakvo je bilo značenje nekih od istančanih lekcija koje mi je prenio Bhagavān.

Lekcija broj 1

Bhagavān je ispričao jedan događaj opisan u Mahābhārati kada Gospod Kršna predaje Yudhištiri listak na kojem su zapisane neke zlatne riječi, uz uputu da ga može otvoriti i pročitati sadržaj koji je na njemu zapisan samo kada njihova patnja i bol dosegnu svoj vrhunac. Nakon što je podnio određene nevolje, on je odlučio otvoriti listak. Na njemu je pisalo - "I to će proći". Osjećao sam utjehu u toj izreci tijekom svakoga dana mojeg profesionalnog života dok sam radio u banci i to je na čudesni način djelovalo u svakoj okolnosti u kojoj bih se našao. Sada sam uspješan poslovni analitičar u konzultantskoj kompaniji Tata Consultancy Services (TCS) u Amsterdamu u Nizozemskoj.

Lekcija broj 2

Tijekom mojeg prvog putovanja u prekomorske zemlje, zato što nisam bio upoznat sa carinskim i drugim pravilima vezanim uz putovanja i prelazak granice, našao sam se u nekim posebno složenim i teškim prilikama kod pokušaja ulaska u stranu zemlju i rješavanja graničnih i carinskih pitanja. Jedno takvo poučno iskustvo koje mi je prenio Bhagavān, pomoglo mi je kada sam se našao u međunarodnoj zračnoj luci u Frankfurtu 9. rujna 2005. godine – uoči obljetnice rušenja blizanaca u New Yorku 9/11. Svi možemo zamisliti opseg sigurnosnih mjera u međunarodnim zračnim lukama na taj dan uz napomenu kako je zračna luka u Frankfurtu jedna od najvažnijih luka za letove usmjerene ne samo prema Europi već isto tako i prema Sjedinjenim Američkim Državama. Imajući to na umu, ja sam neuspješno pokušavao izbjeći svoje prvo putovanje baš na taj dan. Želio sam letjeti jedan dan prije ili jedan dan poslije, ali ne i na sam dan obljetnice. Ali moja je kompanija željela da putujem baš taj dan i samo na taj dan. I tako se dogodilo da sam bio upetljan u takve situacije da su se svi, od službenika za useljenike u međunarodnoj zračnoj luci u Chennaiju do kontrole putovnica u Frankfurtu, od srca smijali na moj račun. Nakon tog neugodnog iskustva došao sam do razine kada me putovanje više ne opterećuje iako su možda i rasporedi letova takvi da mi ostavljaju kratko vrijeme za presjedanje. Bhagavānova poruka - "Željezo je moguće kovati i oblikovati samo kada je vruće, savitljivo i podatno, da nakon tog postupka ono postaje toliko čvrsto da može podnijeti bilo koju količinu napetosti i tereta" - bila je od velikog značenja za mene.

Lekcija broj 3

Tijekom prve godine studija na MFM-u, moja je baka umrla. Kako sam bio jako vezan za svoju baku, a i prvi puta sam u svom životu bio otišao od kuće, obuzela me velika tuga i ta tuga je postajala sve veća i veća jer sam čeznuo i za rodnim domom. Kada sam od upravitelja tražio dopuštenje da odem kući u Hyderabad, on mi je savjetovao da sjednem u prvi red tijekom daršana s napisanim pismom i uputim molitvu Bhagavānu. Svami je izišao na daršan i vidjevši

me u suzama, sličio sam malom djetetu, On me pozvao, potapšao po leđima, dopustio mi da Mu dotaknem stopala – *pādanamaskāra*, materijalizirao vibhuti i u tišini mi prenio poruku kako je to sve dio života. Duboko razmislivši o Njegovoj neizgovorenoj poruci koju je prenio putem vibhutija, ja sam naučio da se mi moramo svjesno pokrenuti u smjeru sjedinjenja s Gospodom i da će jednoga dana ovo materijalno tijelo doživjeti kraj i pretvoriti se u pepeo...odnosno vibhuti.

Lekcija broj 4

Bhagavān uvijek ponavlja poruku o djelu učinjenom bez želja – *niškāmakarma* - “Izvršite svoju dužnost, a ostalo prepustite Bogu”. Ja vidim da u mojim predstavljanjima, na seminarima i u osobnom životu, činim najbolje što je moguće, a ishodi su raznovrsni i mješoviti, ali na kraju uvijek ispada da su pogodni za mene. Jednom su me zamolili da održim predstavljanje Rizičnom menadžmentu u bankama i dvorana je bila puna stručnjaka s tog područja iako je bilo kratko vrijeme u kojem je predstavljanje bilo najavljeno. Nisam se dobro pripremio. Materijal za predstavljanje izradio sam samo tijekom jedne noći. Na kraju predstavljanja iskreno sam priznao kako nisam imao dovoljno vremena da prikladno priredim predstavljanje i da me mogu ispraviti u onom dijelu za koji smatraju da je to potrebno. Stvarno, bila je to samo Svamijeva milost da je predstavljanje prošlo neometano i ocjene su bile pozitivne. Bhagavānovo učenje o tome da obavljamo svoju dužnost, a da se ne usredotočujemo na ishode, na taj je način činilo čudo na svakom koraku mogega života.

Lekcija broj 5

Bhagavān uvijek govori: “Sve što se događa u vašem životu, samo je za vaše dobro.” Malo iskustvo vezano uz tu zlatnu misao prikazat ću ovdje. Želio sam studirati medicinu, ali nisam s uspjehom položio prijamne ispite. Nezadovoljan i tužan završio sam tako što sam upisao B.Com tečaj na sveučilištu Osmania u Hyderabadu. Nakon što sam diplomirao, pružila mi se jedinstvena prilika u životu da budem primljen na studij menadžmenta na Bhagavānovom sveučilištu. Da nisam bio neuspješan u polaganju prijamnih ispita za medicinu, ne bih dobio ovu zlatnu priliku da studiram u Parthiju i da budem u Bhagavanovoj fizičkoj blizini. Moja tuga što nisam položio prijamni ispit za medicinu sada se preobrazila u svakodnevno zahvaljivanje Bhagavānu što mi je pružio ovu zlatnu priliku.

Lekcija broj 6

Bhagavān uvijek stavlja naglasak na ponavljanje Božjeg imena – *namāsmarana*. Mi trebamo uvijek podsvijesno biti u jedinstvu s Bogom i izgovarati Božje ime, imajući u umu božanske misli cijelo vrijeme. Tijekom dugih putovanja za vrijeme boravka u Europi i Sjedinjenim Državama, gdje su hladne zime, gdje i sam odlazak na posao predstavlja zadatak, pronašao sam koristan način za primjenu ovog učenja. Pohranio sam Chamakam, Rudram, Vishnu Sahasranama i druge na moj MP3 player i slušao ih dok sam išao na posao i s posla. Kako mi nemamo vremena da sjednemo i pjevamo Vede tijekom radnog vremena, ova mi metoda pomaže da se prisjetim Božjeg imena. Ja slušam mantrane neko vrijeme dok sam slobodan i

posvećujem neko vrijeme tijekom vikenda ponavljanju Božjeg imena – namāsmarana. To je doprinijelo mojem poslovnom uspjehu, a pružilo mi je i unutarnji mir uma.

Lekcija broj 7

Na kraju, prihvatimo činjenicu da “Sve što se događa u našem životu, Njegova je božanska volja i mi to moramo prihvatiti kako bi bol i ugoda, koji iz toga proizlaze, bili neutralizirani.” Jednom je Svami ispričao zanimljivu anegdotu iz života jedne osobe. Kada su stvari bile dobre, ta je osoba imala dvije sjenke koje su je slijedile... jedna je bila njezina, a druga je bila Božja. Kada su stvari postale teške, čovjek je utvrdio kako ga prati samo jedna sjenka. Kada je ta osoba napustila ovaj svijet i stigla u Božje boravište, upitala je Gospoda: “Zašto si me napustio u teškim trenucima, o Gospode?” Bog je odvratio: “U lošim vremenima sjenka nije bila tvoja, nego Moja. Ja sam te nosio na svojim rukama tijekom loših vremena. Zato si vidio samo jednu sjenku.” Svami nas je do sada vodio u našim životima. On će i dalje nastaviti biti u nama, oko nas, s nama u svakom trenutku – 24 x 7 x 365 kako bi put, koji je pred nama, uvijek bio najbolji za nas.

Želio bih posvetiti nekoliko rečenica putu koji predstoji Saijevima studentima. Usredotočimo se na širenje Svamijeve poruke. Svami je poput oceana – prostran i nepojmljiv. Ali mi možemo učiniti svoj dio tako što ćemo nesebično služiti, pomagati starijim osobama u domovima za starije osobe, govoriti ljubazno, govoriti uvjerljivo iako možda nećemo biti uspješni svaki put u uvjeravanju, vježbati vegetarijanske navike prehrane, izbjegavati pijenje alkohola i svega ostalog što dovodi do tuposti – *tamas*, i tome slično. Braća koja su u zapadnim zemljama, u Europi i u Sjedinjenim Državama imat će određene poteškoće jer je tamo svijet više usmjeren na materijalizam, a manje naginje našem indijskom načinu života. Tamo služenje u društvu i nesebično služenje – *sevā* možda neće uvijek biti prihvaćeni na pozitivan način. No mi trebamo u svakom trenutku težiti tome da primjenjujemo Bhagavānova učenja kako bismo ostavili nedvojbeni znak na svjetskoj pozornici. Prisustvujmo redovito pjevanju bhajana u Sai centrima i Sai Samithi i pokušajmo biti uzori drugima. Svami kaže: “Učinite da vaši roditelji uvijek budu sretni”... Dakle, trebamo učiniti sve što je moguće kako bi naši roditelji bili sretni i kako bi i Svami bio sretan.

-autor je završio svoj studij s područja MFM-a na Sri Sathya Sai institutu za više obrazovanje 2000. godine i sada je zaposlen u TCS-u kao poslovni analitičar u Amsterdamu u Nizozemskoj

Predanost i veličanstvenost obilježili su proslavu kineske Nove godine

Izvješće

Velik broj poklonika stigao je iz Malezije, Singapura, Indonezije, Tajlanda, Hong Konga i Japana kako bi proslavio kinesku Novu godinu na svetom prostoru Prasanthi Nilayama. Proslava

koja se održavala 22. i 23. veljače 2018. godine sastojala se u pjevanju svetih budističkih mantri, poklonstvenom pjevanju, poučnim govorima i raznovrsnim glazbenim i kulturnim predstavljajima. Tema ovogodišnje proslave bila je “Poštujmo naše roditelje svakoga dana – Honour our Parents Everyday”.

Program koji je održan 22. veljače 2018. godine, započeo je u 17.00 sati paljenjem svete svjetiljke pred posljednjim počivalištem – samādhi Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe nakon čega su slijedile tradicionalne ponude molitvi pred posljednjim počivalištem Bhagavāna uz pratnju izgovaranja mantre “Buddham Saranam Gachchhami...”, pjevanje budističke mantre “Na Mo Pen She Se Cia Mo Ni Fo” slijedilo je nakon toga, da bi se po završetku pjevanja gospodin Billy Fong, koordinator ovogodišnje proslave kineske Nove godine, obratio okupljenim poklonicima. Govoreći o temi proslave, gospodin Billy Fong je primijetio kako je iskazivanje poštovanja prema roditeljima temelj svih vrлина. Navodeći učenja Bhagavāna Babe o toj temi, učeni je govornik naglasio kako će proslava kineske Nove godine biti plodonosna ako odbacimo barem jedno loše obilježje i razvijemo jednu dobru vrlinu. Još jedan poticajni govor održala je gospođa Lindawaty Roesli iz Indonezije koja je govorila o osobnim iskustvima tijekom svojih posjeta Prasanthi Nilayamu i opisala kako je Bhagavān prosuo svoju milost na nju i njezinu obitelj. Prekrasna izvedba poklonstvene glazbe pod nazivom “Sathya Sai Harmonica Ensemble” slijedila je po završetku predavanja, sastavljena od niza bhajana među kojima su bili “Bolo Narayana Jai Jai Vitthala”, “Jagadodharani Mata Durga”, “Parthi Purisha Prasanthi Vasa” i “Prasanthi Sai Baba” da bi se tijekom izvođenja posljednja dva bhajana okupljeni poklonici pridružili pjevanju. Još jedno veličanstveno predavljanje bhajana i poklonstvenog pjevanja, izvedenih na klavijaturama, gitari i angklungu, slijedilo je nakon kineskih novogodišnjih pjesama. Nakon toga došlo se do vrhunca, krunske slave proslave, u obliku prekrasnih plesova u izvedbi poklonika i studenata iz škole Nanyang Zhi Hui School iz Medana u Indoneziji koji je preselio gledatelje u područje zanosa svojim odličnim plesom u šarolikim kostimima. Slijedio je program bhajana koji je završio pjevanjem bhajana “Manasa Bhajare Guru Charanam” kojega je svojim zlatnim glasom otpjevao Bhagavān. Program je završio izvođenjem aratija u 19.20 sati. Program koji je održan 23. veljače 2018. godine započeo je pjevanjem svetih budističkih mantri u izvedbi poklonika iz Jakarte u Indoneziji u kojemu su sudjelovale žene i muškarci. Nakon toga slijedilo je obraćanje dr. V. K. Ravindrana, predsjednika Zone 4 Sathya Sai međunarodne organizacije, koji je pričao o nekim prošlim proslavama kineske Nove godine u Bhagavanovoj božanskoj prisutnosti i koji je kazao kako suosjećajni Gospod odgovara na iskrene molitve svojih poklonika. On je potaknuo poklonike da spoznaju Bhagavanovu sveprisutnost i proslave sve blagdane u punom zanosu.

Slijedilo je pjevanje budističkih mantri u izvedbi poklonika iz Malezije. Nakon toga se gospođa Jeannie Boo iz Malezije obratila okupljenima. Opisujući svoja iskustva o Bhagavānovoj božanskosti, uvažena je govornica navela kako je Bhagavānovo učenje “Promatraj ono što je dobro, čini dobro, budi dobar” njoj bilo najdraže. „To je, ustvari, sve što je čovjeku potrebno za njegovo duhovno putovanje“, dodala je ona. Izuzetan glazbeni recital o Guzhengu i još jedan jednako tako zadivljujući recital na Guzhengu i Er Hu nakon toga su očarali okupljene

poklonike. Zatim su svi u dvorani uronili u valove radosti kada je malezijski umjetnik Bian Lian predstavio drevnu kinesku umjetnost zamjene maski.

Dvije prekrasne i dirljive točke nakon toga su oslikale temu proslava kineske Nove godine. Prva je bila predstavljanje pod nazivom “Kamen temeljac kineske civilizacije”. Ona je oslikala razne događaje u kojima su roditelji u svojoj staroj dobi bili poštovani i uvažavani od strane svoje djece.

Druga je točka bio glazbeni program pod nazivom “Janje koje kleči” koji je prikazao kako bi djeca trebala biti zahvalna svojim roditeljima koji su ih podigli i pri tome podnijeli velike žrtve. Janje se, pokazali su oni, u znak zahvalnosti spušta na koljena kada siše majčino mlijeko. Slijedio je program bhajana koji je završio izvođenjem aratija čime je proslava kineske Nove godine sretno privedena kraju.

U BOŽANSKOJ BLIZINI U BRINDAVANU

dr. Sudhansu Kumar Nayak

Bio sam potaknut napisati ovaj članak nakon što sam pročitao članak “Svami je Svami!” objavljen u časopisu Sanathana Sarathi u rujnu 2017. Godine. Autor članka dr. Prabhakaran kaže kako je prilika da se bude u Bhagavanovoj blizini, prilika koja se pruža samo jednom u životu! To se odnosi ne samo na Njegove studente već isto tako i na one koji su imali povlasticu da budu u Njegovoj blizini, makar samo nekoliko dana u Brindavanu. Ja sam tu priliku imao tri puta u tri različite prigode.

Ljetni tečaj 1974. godine

Bio sam blagoslovljen prvim Bhagavānovim daršanom tijekom Ljetnog tečaja o indijskoj kulturi i duhovnosti koji je održan 1974. godine u vremenu od 20. svibnja do 20. Lipnja. Bio sam smješten u staroj blagovaonici za studente koja se nalazi nasuprot Sairam Shedu i Brindavan je postao moje privremeno boravište tijekom 35 dana. Naš svakodnevni raspored sastojao se u sljedećem: Omkar, Suprabhatam i Nagar Sankirtan u 5,00 sati ujutro, pjevanje Veda, vježbanje joge u 6,00 sati, predavanja učenih znalaca u vremenu od 9,00 do 16,00 sati uz stanku od dva sata za ručak i Bhagavānov govor u 17,00 sati. U tom gustom rasporedu, od svitanja do sumraka, Baba je bio s nama –blagoslovio nas na kraju Nagar Sankirtana, razgovarao s nama poslije pjevanja Veda i vježbanja joge, hodao među nama tijekom doručka, ručka i večere kao majka puna ljubavi i dijelio slatkiše laddua ili plodove manga tijekom ručka, prolazio je dvoranom tijekom održavanja predavanja i znao sjesti na neko prazno mjesto pokazujući nam kretnjama da pažnju usmjerimo na predavača umjesto što gledamo u Njega. Svaki dan, prije no što bi održao govor, On bi primio cvjetni vijenac od Sai Geete i kretao se naokolo razgovarajući sa studentima. Isto je tako dolazio u iznenadne posjete na mjesta gdje smo živjeli kako bi se pobrinuo za naše osobne potrebe i sam se uvjerio je li nam ugodno.

Tijekom nedjelje obavljali smo nesebično služenje u okviru kampusa, nakon čega smo bili blagoslovljeni prilikom da dotaknemo Njegova stopala – **padānamaskāra** i dobili bismo sladoled iz Njegove božanske ruke, a pridružio bi nam se i u fotografiranju na kraju nedjelje. Pojedinih su dana, nakon večere, održavani kulturni programi tijekom kojih je Bhagavān sjedio u gledalištu s nama i objašnjavao ih prekrasnim napomenama. Ponekad, kada bismo bili slobodni i kretali se po kampusu, vidjeli bismo Bhagavāna kako nas promatra s balkona i daje određene upute pojedincima. One su mi ukazale na to da se od tog jednog dana odrekнем posjećivanja kina. On nam je bio tako blizu da je bilo teško reći kako On nije bio tamo s nama. A nas je bilo 449 studenata s koledža iz raznih država u Indiji.

Bhagavān je organizirao šivanje košulja za svečanost podjele diploma, a dva dana prije svečanosti održani su ispiti. Ja sam im pristupio jako ozbiljno. Jednom sam sjedio tako što sam prekrizio desnu nogu preko lijeve, a kada je netko prošao ispred mene i moja noga dotaknula njegovu, prozborio sam kao obično: “Vishnu - oprostite” i ispričavajući se dotaknuo njegovu ruku. Tada sam vidio da je to nitko drugi nego Bhagavān sam koji se smiješio i govorio: “Santoham – Bilo Mi je zadovoljstvo!”

Tijekom tih dana ispunjenih blaženstvom, moji su roditelji došli na daršan i ja sam svojoj majci dao dva ploda manga koje mi je dao Bhagavān tijekom ručka, a ona je sjemenku jednog od tih plodova posadila i štovala je stablo svakoga dana tijekom 25 godina sve dok nije bilo iskorišteno za vrijeme velikog ciklona 1999. godine.

Dobrovoljno služenje – *sevā dal* u Bengaluru 1978. godine

Počeo sam raditi u Odjelu za svemir pri Vladi Indije u Bangaloreu (sada Bengaluru) 29. ožujka 1978. godine i u nedjelju, dok sam čekao autobus za Brindavan, susreo sam gospodina R. Thyagarajana, tajnika centra (samithi) u Bangaloreu, koji mi je predstavio dobrovoljno nesebično služenje – *sevā dal*. Posao koji mi je bio dodijeljen prvoga dana mojega služenja, bio je očistiti kip Sarasvatī koji se nalazi ispred hostela. Sljedeće nedjelje bili smo u Lalbhagu i ja sam bio smješten na mjestu odakle sam imao priliku otvoriti vrata Bhagavānovog automobila prilikom Njegovog dolaska.

Uobičajeni posao koji obavljaju dobrovoljci u Brindavanu je čišćenje kampusa i pripremanje Sairam Sheda za daršan i bhajane, dok je poseban posao predstavljalo uklanjanje ostataka zemlje oko prostora novoizgrađenog drugog hostela za studente. Srijedom navečer, neke od nas vodio je profesor A. V. Krishnamurthy s Indijskog instituta za znanost, koji je kasnije postao voditelj dobrovoljaca za državu Karnataka, i koji je običavao dolaziti na taj posao. Nakon što bismo pojeli obrok u hostelu, radili bismo sve do 11,00 sati navečer, zatim bismo spavali u Sairam Shedu ili u staroj blagovaonici i onda bismo ujutro opet otišli na svoje poslove. Tijekom nekih od večeri Baba bi nas pozvao u svoje boravište i razgovarao s nama pojedinačno i igrao se s nama dobacujući nam naranče koje bismo trebali uhvatiti.

U to je vrijeme bilo dogovoreno moje vjenčanje, ali ja nisam mogao Bhagavanu uručiti pozivnicu koju je poslao moj otac. Međutim, Bhagavān me je blagoslovio s tajanstvenim

osmijehom kojega ja nisam uspio dokučiti sve dok nisam stigao kući i saznao da su moje zaruke raskinute i da je dogovoreno vjenčanje s drugom djevojkom.

Moja je supruga imala kroničnu bol i pečenje na tjemenu svoje glave što mi nije povjerila. Bol je bila tako snažna 12. kolovoza 1978. godine tijekom noći da je ona počela jecati što sam ja pogrešno protumačio. Mislio sam da je plakanje uzrokovano razdvajanjem od njezine obitelji. Sljedećeg dana, a bila je nedjelja, mi smo otišli u Brindavan kako bih se posvetio obavljanju svoje dužnosti dobrovoljnog služenja. U vrijeme daršana Bhagavān je prišao ravno mojoj ženi, stvorio je vibhuti, stavio ga na njezinu glavu i rekao: “Sab Theek Ho Jayega, Gaon Chala Jayega – Sve će biti u redu i ti ćeš se vratiti u mjesto svojega rođenja.” Time su zauvijek prestali njezini bolovi i mi smo napustili Bengaluru 2. rujna jer sam ja počeo raditi novi posao, kao predavač na koledžu u državi u kojoj sam rođen. Bhagavānova ljubav i blagoslovi tijekom tih nekoliko mjeseci doveli su do toga da smo Bengaluru smatrali svojim drugim rodnim gradom, a gospodin Thyagarajan je tada bio naš lokalni čuvar.

Ljetni praznici 1983. godine

Tijekom ljetnih praznika 1983. godine pružila mi se još jedna prilika da budem u Brindavanu s mojom suprugom i dvoje djece. U to je vrijeme stari Bungalov bio razrušen i Baba je boravio u kući Rajmate. Studenti su otišli kućama i ašram je bio gotovo prazan. Svakoga dana mi bismo dolazili iz Bengaluru na jutarnji daršan i vraćali se nakon večernjeg daršana. Cijeli bismo dan proveli u Sairam Shedu i u staroj blagovaonici koji su mi bili tako dragi tijekom posljednjih deset godina. Običavao sam provesti neko vrijeme i u Vraj Brindavan Press s gospodinom Thyagarajanom, gospodinom K. M. Bopayem i gospodinom Changkakotijem učeći od njih mnoge dragocjene lekcije. Tijekom tih dvaju tjedana boravka milosrdni Gospod izveo je obred “vidyambha” na mojem trogodišnjem sinu napisavši “Om” na njegovoj pločici te pozvao moju ženu i djecu da bi ih blagoslovio božanskim razgovorom prije no što smo otišli za Puttapparthi 3. lipnja.

-autor je urednik izdanja časopisa Sanathana Sarathi u Odii

ISPIT VJERE

Sjaj božanske slave

Kada smo stigli u Udamplet, utvrdili smo kako 12 vagona šećera, koje sam bio poslao u skladu s narudžbom mojih stalnih kupaca, nije bilo preuzeto zbog velikog pada cijena. Kada su moji rođaci to saznali, počeli su ismijavati moju predanost Babi. Željeli su da prekinem povezanost s Njim prije no što budem u potpunosti uništen. Ja sam svojem šogoru odgovorio na sljedeći način: “Ti si taj koji me je odveo k Babi. On je izliječio ženu tvojega brata i ti si stekao bogatstvo, zato bi On još uvijek trebao biti vrijedan štovanja, zar ne? Nije u redu kriviti Babu kada mi upadnemo

u nevolje zbog svoje vlastite nerazboritosti. Ja imam potpunu vjeru u Njegovu izjavu da me On nikada neće zaboraviti i da će me uvijek zaštititi. Nemoj ni pokušavati promijeniti me!”

Neki od vagona sa šećerom, koje su moji naručitelji i kupci vratili, bili su ostavljeni na otvorenom i kiša ih je uništila. Zato sam protiv njega podnio tužbu na sudu u Udampetu jer nije preuzeo šećer koji je naručio. Zauzvrat, on je podnio tužbu protiv mene za klevetu na sudu u Penukondi tvrdeći da nisam poslao šećer u dogovoreno vrijeme.

Na sud u Penukondu otišao sam na završno saslušanje osobno. Najavljeno je donošenje presude za tri dana i ja sam odlučio u tom razdoblju posjetiti Puttaparthi. Ali u Bukkapatnamu mi je bilo rečeno da se rijeka Chitravathi prelila. Zato sam ostavio svoju posteljinu u domu jednog poznanika i uputio se pješice do vodospremnika u Kothacheruvu gdje je voda bila duboka samo do koljena. Prešao sam rijeku i nakon toga hodao do sela Janakampalli koje je udaljeno dva kilometra. Ali ovdje je rijeka bila nabujala, riječna je bujica bila snažna i kretala se velikom brzinom. Počelo se mračiti, a ja sam bio sam. Oko 19,00 sati već se jako smračilo i mogao sam čuti glasanje divljih životinja. Obuzeo me strah i bio sam jako potišten.

U takvom stanju donio sam odluku da ću se utopiti u rijeci i tako skratiti sve napetosti i brige. Zakoračio sam u rijeku, ali sam se odmah vratio na obalu jer sam spazio jednog starca sa štapom u ruci koji se stvorio pokraj mene. Starac je ustrajao na tome da me ispituje i pitao me kako to da je doticanje Babinih stopala tako važno. Ja sam mu objasnio kako sam usvojio običaj da postim u četvrtak i da je milost koju sam dobio preko Babinih stopala, bilo jedino što me je održavalo na životu. Starac se na to nasmijao i upitao: “Kako ćeš prijeći rijeku?” Ja sam odgovorio: “Ako mi živući Bog ne pomogne, nije me briga ako umrem.”

Dok smo tako razgovarali, ja sam se počeo zanimati za starog gospodina. Kako se on ovdje pojavio u ovom mrklom mraku pored nabujale rijeke? No on mi je postavljao pitanja takvom brzinom da mi nije ostavljao vremena da i ja postavim neko pitanje. Nakon što me je ispitao o svemu, stari je gospodin rekao: “I ja idem u Puttaparthi. Zato se ti primi za jedan kraj mog štapa dok ću se ja držati za drugi. Ja ću biti tvoja podrška, a ti ćeš biti moja. Budi oprezan! Nemoj ispuštati štap! U protivom će te odnijeti riječna bujica!”

To je sve čega se sjećam. Bio sam potpuno mokar i promrzao, samo napola svjestan da sam prešao rijeku. Našao sam se kako stojim na drugoj obali, tamo gdje se nalazi prostor za spaljivanje u Puttaparthiju. Starog gospodina nije bilo nigdje. Kako mi je bilo poznato gdje se otprilike nalazim, brzo sam otrčao do mandira. Kada sam stigao tamo, Baba je izvodio arati. Bilo je 20,30 sati.

Kasnije su mi pričali da je Baba pjevao bhajane u mandiru zajedno sa sedam poklonika kada je odjednom izjavio na telugu: “Balapattabi dolazi!” i pao je u nesvijest. Njegovo je tijelo izgledalo beživotno. Nekoliko trenutaka prije nego što sam stigao u mandir, On je ustao i počeo izvoditi arati.

Pao sam pred Babina stopala, Baba je dotaknuo moju glavu i rekao: “Cijeli si mokar. Prvo svuci odjeću i osuši je.” Tako sam i učinio i s ručnikom omotanim oko pasa stajao sam ispred Njega. On je zamolio druge da postave viseći krevet i prostru po njemu debele prekrivače. Zatim je sjeo

na njega dok smo mi svi stajali oko Njega. Mjesec je izišao. Baba je zamolio: “Dajte mu nešto da pojede.” Seshagiri Rao je odgovorio: “Mi smo pojeli svu hranu. Ništa nije ostalo.”

Baba je nakon toga zamolio da donesu posudu. Zatim je legao na viseći krevet, stavio posudu na svoje grudi i počeo pomicati ruku po rubu posude. Vrući puri, beskvasni prženi kruh, pojavio se u posudi! On mi ga je dao! Ja sam ga odbio govoreći: “Svami, ovo je dan kada ja postim, ja neću ništa pojesti.” Baba mi je na to rekao: “Ti ne trebaš postiti niti provoditi bilo kakve strogosti. Jedi.” Oklijevao sam. Baba je rekao: “O! Ti moraš imati još neku drugu hranu kako bi je pojeo s njim”, te je uronio ruku u posudu i izvadio pripravak od mahunarki i luka koji se još pušio. Stavio ga je na puri koji se nalazio u mojoj ruci. Ja nisam jeo luk dugo vremena zbog strogosti propisane vjerom tako da je moje okolišanje postalo još veće. Ali Baba me potaknuo da pojedem oboje, i puri i umak. Nakon toga On je ponovo izvukao još purija iz posude, ali ja sam s poštovanjem rekao: “Ne mogu pojesti više, Svami.” U tom su trenutku ostali koji su stajali pored mene, zamolili: “Svami! Molimo Te, daj ga nama.” Ali Baba je rekao: “Ne, ne. Oni nisu za vas”, i puriji su nestali.

-Izvadak iz “Nectarine Leelas of Bhagavan Sri Sathya Sai Baba” autora R. Balapattabi

Čovjek bi se trebao stopiti s univerzalnim i izgubiti svoju individualnost koja ga sputava. To je djelovanje – karma kojem istinsko Sebstvo – ātman teži i u kojemu uživa.

-Baba

Blag i ugodan govor obilježje je tražitelja na duhovnom putu – sādḥaka

Chinna Katha

Jednom je u Perziji živio čovjek koji se zvao Rabbia Malik i koji je imao sina koji se zvao Hussain. Hussain je bio čovjek jako zaokupljen religijom i odlazio je u džamiju svakoga dana rano ujutro i obavljao svoju molitvu s velikom predanošću. Jednoga dana, kada se vratio kući iz džamije nakon svoje rane jutarnje molitve, zatekao je sluge koji su još uvijek spavali. Jako razljućen njihovim nemarom i neodgovornošću, Hussain ih je počeo napadati. Vidjevši to, njegov mu je otac rekao: “Dragi moj! Te su sluge naporno radile obavljajući poslove tijekom cijele noći tako da nisu mogli ustati rano ujutro jer su bili umorni. Napadajući ih, ti ćeš izgubiti zasluge koje si stekao svojom molitvom i štovanjem. Ne postižeš nikakvu dobrobit od odlaska u džamiju i iskazivanja štovanja kada druge ljude dovodiš u nevolju. Bog će prosuti svoju milost po tebi kada ne povređuješ i ne pozljeđuješ druge.” Na taj je način je Hussainov otac opomenuo svojeg sina smireno i bez ikakve napetosti.

Nema koristi od iskazivanja štovanja Bogu kada nanosite povredu drugima.

Svako biće u univerzumu ima sposobnost nadilaženja osjetila. Čak će i sićušni crv jednoga dana nadići osjetila i doseći Boga. Niti jedan život neće biti neuspjeh. U univerzumu ne postoji ništa što bi bilo neuspjeh.

-Baba

SRI SATHYA SAI ASTHANGA YOGA PRAKASHIKA

Predstavljanje knjige

Kompilacija govora koje je održao Bhagavān Sri Sathya Sai Baba, a sabrao Mudigonda Sathya Sai

cijena 80,00 rupija, poštarina se plaća posebno

Code No. 14096, pp.276

Suština duhovne potrage jest spoznaja našeg Sebstva i sjedinjenje s vrhovnim Brahmanom, postupak i izgledi koji su poznati kao joga. Znanost joge – *yoga śāstra* čini dio Vedske filozofije. Patanjalijeva Ashtanga joga među najpopularnijima je među raznim sustavima koji su prisutni širom svijeta.

Bhagavān Baba je, kao izraz svojeg neizmjernog suosjećanja prema istinskim tražiteljima, objasnio razne grane joge na jednostavan način kroz svoje božanske govore i u okviru knjiga iz serije Vāhinī.

Gospodin Mudigonda Sathya Sai obavio je posao kompilacije Bhagavānovih navoda, koji se odnose na načela i praktične metode provođenja različitih oblika joge, s posebnim naglaskom na Patanjalijevu Ashtanga yogu.

Kompilacija koja nosi naslov “Sri Sathya Sai Ashtanga Yoga Prakashika” uređena je u tri dijela. Prvi dio sadrži Babine navode o djelotvornosti provođenja joge. Drugi se dio bavi uvodnim napomenama koje se odnose na jogu, znanje i oslobođenje – *mokṣa* i čine ga navodi koji uglavnom potječu iz Bhagavānove knjige Praśnottara Vāhinī. Treći se dio bavi znanjem koje je potrebno kako bi se mogla provesti ta potraga. Joga zahtijeva nepopustljivost i dobro vođenu vježbu. „Održivo uravnoteženo stanje intelekta – *dhī* stanje je sabranosti – *samādhi*,” kaže Bhagavān Baba.

Opisujući jedinstvenost istinskog Sebstva – *ātman* i načela nedvojnosti, autor navodi pažljivo odabrane dijelove iz Mandukya Upaniśade povezujući ih s Bhagavānovim obrazloženjem tog sadržaja. Sličnosti određenih pristupa koji su sadržani u Nyaya, Vaisheshika i Sankhya filozofijama i one u Patanjali Yoga, istaknute su ukratko.

Ispravan način izgovaranja svetog sloga Om, načini simboličnog držanja prstiju – *mudrā* i potreba za umjerenosti u uzimanju hrane, spavanju i ostalim navikama posebno se obrađuju do pojedinosti jer predstavljaju neizbježne sastavnice u provođenju duhovne vježbe – *sādhanā* joge.

Autor naglašava potrebu da se postigne stanje bez uma kroz vježbanje nevezanosti i odgovarajućeg razlučivanja, kao i potrebu da se nadiđu sva uzbuđenja i vezanosti. „Neodgovorni zaključci o nestvarnom svijetu trovat će um sve dok je odsutno osvjetljenje koje donosi istina,“ kaže autor uz navode iz Bhagavānovе knjige Upaniṣad Vāhinī.

-P. P. S. Sarma

Sruti

Zaklada Sri Sathya Sai Sadhana Trust, odjel za izdavaštvo – Publications Division s radošću najavljuje pokretanje našeg novog Android App Sruti... vječni odjeci.

Sruti sadrži mantrе koje se pjevaju u mandiru u Prasanthiju. Posebnost ove aplikacije je da podržava audiosnimke mantri uz transliteraciju i intonaciju na mnoge jezike. Sadašnja inačica podupire engleski jezik i sanskrt. Srutti je moguće skinuti iz Google Playstore

<https://play.google.com/store/apps/details?id=com.ssstpd.sruti>

-Urednik

Trostruki sklad – trikārana sudhī

Kada govori istinu, jezik se pročišćuje. Kroz proučavanje i pokoru duh postaje čist. Intelekt stiće čistoću kroz znanje – jñāna. U skladu s time tijelo je potrebno učiniti primjerenim svetištem za Boga putem čistih misli, čistih djela i meditacijom. Čistoća uma, govora i djelovanja opisuje se kao trostruki sklad – trikārana sudhī.

-Baba

Chinna Katha LJEPOTA I SREĆA

Daleko od svoga muža Rāme, Sītā je boravila sama u vrtu Aśoka na Lanki. Rāvana je opremio taj vrt mnogim lijepim i privlačnim stvarima. Govorilo se da tako lijepe stvari nije moguće naći nigdje drugdje na svijetu. Iako je to sve bilo jako lijepo, Sītā nije osjećala sreću kada bi ih gledala.

Kao obično i toga je dana bila zaokupljena izgovaranjem Rāminog imena kad je odjednom začula pjesmu koja je dopirala iz krošnje stabla pod kojim je sjedila. Kada je pogledala gore ne bi li vidjela odakle pjesma izvire, bila je iznenađena ugledavši majmuna koji je gore sjedio. Uskoro nakon toga ponovo je začula pjesmu. Kakva je to bila pjesma? To je bila pjesma koja je opisivala životnu priču i božansku slavu Gospoda Rāme. Sītā je opet vidjela majmuna koji je pjevao tu pjesmu i pomislila: “O! Kako li je samo prekrasan ovaj majmun!” Je li majmun lijep

svakome? Misli li itko da bi majmun mogao biti lijep? Kako se onda moglo dogoditi da je taj majmun bio lijep Sīti? On je njoj izgledao lijepo zato što joj je učinio veliku radost pričanjem Rāmine životne priče kroz pjesmu. Ali u njezinom umu rodila se sumnja: ne radi li se o zloduhu koji je poprimio majmunov lik? No kada joj je Hanumān rekao tko je on, kako je postao Rāmin sluga i zašto je došao ovamo, Sīta je bila uvjerenjena da je on odani Rāmin sluga.

Što je glavna tema ove priče? U čemu leži ljepota? Kako mi možemo doživjeti sreću? Ljepota i sreća ne leže u predmetima svjetovne prirode. U vanjskom svijetu ne postoji sreća. Sreća leži u čovjeku samome. Čak se i majmun činio lijepim Sīti kada je začula pjesmu o Rāmi koji je bio drag njezinom srcu. Čovjek stječe sreću iz onoga što mu je drago. Kaže se: 'Ono što je lijepo, podaruje nam sreću. Sreća je bit života.' Čovjek bi trebao razviti unutarnji uvid kako bi doživio sreću koja je u njemu. Tada bi mu sve izgledalo lijepo. Sve ono što je lijepo, podaruje nam sreću.

NOVOSTI IZ SAI CENTARA

SJEDINJENE AMERIČKE DRŽAVE

Sai dobrovoljci organizirali su Sathya Sai besplatni medicinski sajam 1. listopada 2016. godine u Holy Trinity Church Parish Centre – župnoj crkvi Svetog trojstva u Missouriju. Multikulturalna i multietnička skupina od 40 profesionalaca na području zdravstvene zaštite, 56 prevoditelja koji su pomagali u komunikaciji i 59 dobrovoljaca nesebično je uslužilo 212 siromašnih pripadnika zajednice koju čine imigranti. Prvi posjetitelj sajma bio je 83 godine star pastor crkve Svetog trojstva koji je otvorio sajam zdravlja tako što je upalio svijeću i izgovorio molitvu.

Obavljeni su opsežni zdravstveni pregledi i preventivni pregledi kao i mjerenje razine šećera u krvi, razine glikohemoglobina, lipida, krvnog tlaka, vitalnih pokazatelja; obavljeno je testiranje na astmu i snimanje zglobova ne bi li se utvrdila osteoporoza. Pored toga, pacijentima je bio pregledan sluh, vid, zubi i procijenjeno opće zdravstveno stanje. Dati su im savjeti s područja nutricionizma i načina prehrane, a bolesnice su upisane za besplatnu mamografiju. Ured za upis darivatelja koštane srži zabilježio je 12 mogućih darivatelja i uveo ih je u registar. Posjetiteljima je objašnjena važnost tjelovježbe, fitnesa i redovitih rutinskih postupaka. Dobrovoljci su djeci podijelili lopte, a odraslima konopce za preskakivanje kako bi ih potakli na redovitu fizičku vježbu.

Postavljena izložba prikazala je plakate koji su objašnjavali na koji način ljudske vrijednosti promiču fizičku, mentalnu i duhovnu dobrobit. Posjetitelji su bili zamoljeni da odaberu ljudsku vrijednost koja u najvećoj mjeri zaokuplja njihovu pozornost, zapišu je na oznaku i ponosno je nose. Dobrovoljci su isto tako dali poučne informacije o sprečavanju nastanka moždanog udara, šećerne bolesti, sprečavanju trovanja i o lokalnim društvenim resursima kao što su centri za upravljanje kriznim situacijama i privremena skloništa za djecu koja su se našla u teškim obiteljskim prilikama. Podijeljene su besplatne naočale za čitanje, školske potrepštine za djecu i paketi za održavanje higijene zuba. Dobrovoljci iz lokalnih bolnica i trgovačkih lanaca provjerili su 31 automobil kako bi saznali jesu li dječje sjedalice ispravne i dobro postavljene te su zamijenili 22 sjedalice. Biciklističke kacige podijeljene su za 63 djece. Prije no što je napustio

sajam, svaki je posjetitelj dobio kutiju s ručkom u kojoj je bio topli obrok od graha, jabuka i voda.

BJELORUSIJA

Tema projekta 'Služimo planet Zemlju' za 2016. godinu bila je 'Ljubav prema životinjama'. Članovi Sathya Sai organizacije iz Bjelorusije organizirali su projekte u okviru kojih su služili životinje beskućnike u skloništima za životinje. 1. kolovoza 2016. godine skupina dobrovoljaca posjetila je sklonište za životinje u Sevryuki i podijelila 25 kilograma hrane za životinje i cjepivo. Vlasnik skloništa ukratko je upoznao posjetitelje o potrebama skloništa u kojem je smješteno 87 pasa i 30 mačaka. Dobrovoljci su se igrali sa životinjama i njihove fotografije izložili na različitim mjestima kako bi potakli njihovo posvajanje.

NIZOZEMSKA

SSMO Nizozemske organizirala je projekt 'Hodanjem do mira' 21. rujna 2016. godine u Arnhemu, gradu u istočnom dijelu Nizozemske, kako bi obilježila Međunarodni dan mira prema kalendaru Ujedinjenih naroda. Prije početka samog hodanja 25 članova Sathya Sai organizacije iz različitih dijelova zemlje okupilo se oko glasovira, koji je na raspolaganju javnosti na Glavnom kolodvoru u Arnhemu, i izveli su poznatu pjesmu Johna Lennona 'Imagine – Zamisli' na glasoviru i uz pratnju flaute. Prije toga su učitelji koji vode nastavu SSEHV raspravljali i o značenju i vrijednosti mira s adolescentima u posebnoj školi koju polaze djeca imigranata koja su stigla iz zemalja pogođenih ratnim razaranjima. Ujutro 21. rujna ti su mladi došli na Glavni kolodvor noseći dva natpisa na kojima je bila ispisana riječ Peace – mir na raznim jezicima te su se pridružili pjevanju prije no što su se vratili u školu. Od Glavnog kolodvora povorka se kretala do glavne crkve u Arnhemu noseći natpise koji promiču mir. Ova je crkva odabrana kao mjesto održavanja jer je tijekom Drugog svjetskog rata bila razrušena, a kasnije je obnovljena. Natpisi ukrašeni simbolom mira, koje su crtala djeca, i izrekama Sathya Sai Babe i majke Terezije privukli su pozornost javnosti.

Istoga dana 15 je Sathya Sai poklonika obilježilo Međunarodni dan mira u Amsterdamu, u Buitenveldertu, privremenom skloništu za 20 obitelji imigranata. Dobrovoljci iz SSMO zajedno s obiteljima imigranata i djecom pjevali su pjesme kako bi poduprli inicijativu za promicanjem mira u svijetu. Pjesme o miru, istini, prijateljstvu i sreći potaknule su sve prisutne, dirnuvši ih u srca i donijele im radost. Djeca su pomogla u postavljanju stolova i stolaca te u uređenju prostora za održavanje događaja. Potaknut toplinom i ljubavlju skupine Sathya Sai dobrovoljaca, upravitelj skloništa, koji se pridružio događaju, rekao je: “Stvorili ste takav vodoskok ljubavi! Odakle tako divni i dobri ljudi, kao što ste vi, dolaze?”

IZRAEL

23. i 24. rujna 2016. godine članovi SSMO održali su seminar o obrazovanju u duhu ljudskih vrijednosti u Ein Hodu, tihom i živopisnom selu u sjevernom dijelu Izraela nedaleko Haife. Četrdeset sudionika, pripadnika židovske, kršćanske, muslimanske, druzijske i hindu religije, sudjelovalo je u radu seminara. Gospodin George Bebedelis, ravnatelj Instituta za Sathya Sai obrazovanje – ISSE za područje Južne Europe, i gospođa Marianne Meyer, dopredsjednica

Odbora za obrazovanje SSMO i ravnateljica Europskog ISSE, održali su predavanja u kojima su obuhvatili brojne teme, uključujući okoliš i njegovanje ljubavi: učitelj kao uzor i primjer ljudskih vrijednosti, cjelovita povezanost ljudske osobnosti i ljudskih vrijednosti, pedagogija Sathya Sai obrazovanja, cjelovito obrazovanje i pregled pet tehnika poučavanja. Sudionici su bili uključeni i u aktivne radionice na te teme.

RUSIJA

Drugi regionalni kamp dobrovoljaca za područje Urala održao se u kraju oko Sverdlovska od 9. do 11. rujna 2016. godine. Dvadeset i troje dobrovoljaca, uključujući mlade, završilo je poslove obnove koji su bili započeti u lipnju 2016. godine u Centru za mlade koji ima tri prostorije i u kojem se održavaju kulturne aktivnosti za djecu, tinejdžere i mlade odrasle. Dobrovoljci su popravili i oštećene podove u dijelovima zgrade. Sathya Sai edukatori održali su predavanje na temu 'Kultura komunikacije' i održali su kreativne radionice za djecu i osoblje Centra za mlade. Ravnatelj Centra izrazio je zahvalnost na pruženoj pomoći i priznao je značaj aktivnosti služenja.

ESTONIJA

Više od 60 članova Sathya Sai organizacije iz Estonije, Letonije, Litve, Poljske i Finske sudjelovalo je u radu Prve estonijske Sathya Sai konferencije pod motom 'Ljubav je izvor, ljubav je put, ljubav je cilj' koja je održana od 5. do 7. kolovoza 2016. godine. Glavni govornik bio je gospodin Leonardo Gutter iz Argentine, član Prasanthi vijeća, koji je dao prekrasan uvid u ulogu avatara našega doba, Sathya Sai Babe. Govorio je i o ulozi unutarnje preobrazbe i putovanja od dvojnosti do nedvojnosti. Gospođa Maria Quoos, središnja koordinatorica za Regiju 73 u Zoni 7, govorila je o osobnoj preobrazbi i održala radionicu o ulozi žena i ispravnom postupanju u društvu. Okupljeni sudionici uživali su u koncertu i predivnim pjesmama koje su izveli profesionalni glazbenici. Film o Sathya Sai Babi, kojega je snimio australski filmski snimatelj Peter Rae, prikazan je tijekom drugoga dana održavanja konferencije.

NJEMAČKA

Godišnji ljetni kamp za djecu održan je tijekom prvog tjedna kolovoza 2016. godine u hostelu za mlade u Linsengerichtu, prekrasnom seocu u planinama Spessart u središnjem dijelu Njemačke. Više od 60 Sathya Sai poklonika sudjelovalo je u radu kampa pod motom 'Jedan svijet, jedno srce'. Ove su godine radionice, održane za odrasle i djecu, temeljene na Knjizi postanka iz Biblije i istraživale su različita učenja, uključujući istinu, ljepotu, dobrotu, suosjećanje, strpljivost, žrtvovanje i druge plemenite vrline. Djeca su dobila priliku za kreativne aktivnosti, bavljenje sportom i glazbenu obuku. Pored toga, djeca su održala glazbeni koncert kako bi zabavila štićenike doma za starije osobe koji se nalazi u selu te se uputila na izlet u šume pod vodstvom čuvara šuma.

LITVA

Sedamdeset članova zbora iz Poljske, Litve i Letonije sudjelovalo je u radu Prve međunarodne radionice koju je organizirao Sarva Dharma zbor pod vodstvom Marie Quoos i Ewe Zarów u Palangi u Litvi od 19. do 28. rujna 2016. godine. Program je započeo održavanjem trodnevnog nacionalnog susreta SSMO Litve na kojem je gospođa Marianne Meyer, ravnateljica ESSE-a,

održala poticajno predavanje. Drugoga dana nacionalnog susreta zbor je nastupio s lijepim programom. Radionice za zbor počele su se održavati 22. rujna 2016. godine i uključivale su predavanja o glazbi, glasovne vježbe i pjevanje kao i obnavljajuće šetnje do morske obale. Svako je jutro bilo ispunjeno poklonstvenim pjevanjem nakon čega su slijedila predavanja o teoriji glazbe. Zbor je održao i dva zapažena nastupa za javnost. Prvi je koncert bio održan u Vilus Gaigalatis domu za skrb i mnoge je dirnuo u srce, a drugi je održan u crkvi Svetog Franje Asiškog gdje je zbor pjevao kršćanske pjesme i pjesme iz drugih religija, uključujući islam. Franjevački redovnici iz rimokatoličke crkve s radošću su se pridružili pjesmi i plesu.

-Sathya Sai međunarodna organizacija

INDIJA - BHĀRATA

Himachal Pradesh: Jednotjedni program od 13. do 18. prosinca 2016. godine održan je u Solanu za djecu koja polaze program bal vikasa kako bi im se pomoglo da se nauče izvrsnosti u svakoj aktivnosti koju provode u životu, kako duhovnoj tako i svjetovnoj, a u skladu s kurikulumom za obuku bal vikasa i njezinom praktičnom primjenom u životu.

Program za obuku učitelja o Sri Sathya Sai Educare održan je u Anand Vilas u Shimli za školske učitelje od 25. do 30. prosinca 2016. godine u kojem su sudjelovali članovi osoblja Sri Sathya Sai škola i učitelji iz nekih drugih škola u državi Himachal Pradesh. Sudionici su dobili mnoge nove ideje i naučili nove tehnike kako bi ih prenijeli u svoje učionice i osjetili su duboku zahvalnost Bhagavānu Babi za ovu jedinstvenu priliku.

Na početku zimskog razdoblja, 1. siječnja 2017. godine, podijeljeno je 100 pokrivača potrebitima koji žive na rubnim područjima Shimle, a veste, šalovi i vunene kape podijeljene su radnicima, njih 200, koji su obavljali poslove na raznim gradilištima oko Shimle 22. siječnja 2017. godine. Studentice koje polaze Anath ašram (sirotište) u Garli i Anath ašram u Pattii Saliana u okrugu Kangra te djeca koja žive u području oko ašrama, dobili su vunene veste i vunene sokne. Ukupan broj onih koji su dobili toplu odjeću bio je 360.

Rajasthan: Dvodnevna Godišnja konferencija na razini države Sri Sathya Sai Seva organizacije Rajasthana održana je 17. i 18. prosinca 2016. godine u Udaipuru u radu koje je sudjelovalo gotovo 250 poklonika iz raznih dijelova Rajasthana. U svojem uvodnom obraćanju, predsjednik Organizacije na razini države govorio je o temi konferencije 'Uvijek ostanite usredotočeni na Mene' i pozvao je sve članove da budu usredotočeni na Bhagavāna i slijede Njegova učenja. Tijekom rada konferencije održane su prezentacije: pjevanje Veda, program bal vikas, projekt Sri Sathya Sai Adarsh Gram Yojna, upravljanje u kriznim situacijama i upravljanje u slučaju elementarnih nepogoda, mediji, krilo IT – informacijskih tehnologija, krilo Mahila, Sri Sathya Sai Vidya Jyothi, nesebično služenje Prasanthi sevā i druge. 17. prosinca navečer održan je poseban program pjevanja Bhajan Sandhya. Sljedećeg dana program je započeo rano ujutro izvođenjem Omkara i Suprabhatama. Slijedilo je praktično predavanje o meditaciji na svjetlost. Poslije doručka bila su predstavljena izvješća o različitim aktivnostima na razini države: mladi, medicinske usluge, Sri Sathya Sai Vidya Vahini, studijski kružoci, e-Tehno skupina kao i izvješća predsjednika okruga za različite okruge.

Zapadni Bengal: Sajam Jaidev Mela održava se tri dana na obali rijeke Ajay svake godine tijekom Makara Sankranti, s mističnim i kulturnim nastupima kojima svjedoče tisuće poklonika koji dolaze kako bi obavili sveto uranjanje u rijeku. Zbog masovnog sudjelovanja postavljaju se visoki zahtjevi vezani za sanitarne uvjete čiju su provedbu s radošću, tijekom nekoliko posljednjih godina, na sebe preuzeli Seva Dal dobrovoljci iz okruga Burdwan i Birbhum u Zapadnom Bengalu. I ove je godine oko 65 Seva Dal dobrovoljaca, od čega 15 žena, podignulo kamp na obali rijeke Ajay, koji je bio u funkciji tijekom četiriju dana od 13. do 16. siječnja 2017. godine kako bi osigurali potpunu čistoću. Pored toga što čiste obalu rijeke, Seva Dal dobrovoljci osiguravaju da 700 toaleta, koje je privremeno postavila uprava sajma Mela, bude čisto kako bi ih posjetitelji mogli koristiti cijelo vrijeme. Osim toga, sav otpad i smeće čisti se kako bi se obala rijeke i okolno područje održali čistima. Nakon što svakoga dana naprave tri kruga čišćenja, svi Seva Dal dobrovoljci okupljaju se u kampu kako bi održali večernji satsang tijekom kojega se pjevaju i bhajani te obavljaju operativni dogovori. Kamp završava radom četvrtog dana izvođenjem mangala aratija koji je ponuđen Bhagavānu. Pored toga što njihov rad predstavlja značajan korak u poticanju i preobrazbi samih sebe, ova značajna aktivnost zaslužila je pohvalu ne samo od nadležnih službenih organa, već i od svih hodočasnika koji su se okupili na ovom godišnjem događanju.

Nesebično služenje- sevā vodi do oslobođenja

Tijelo nije na prvom mjestu. Ono što je važno je duh koji boravi u njemu. Imajući u vidu cilj spoznaje samoga sebe, morate se uključiti u služenje sve dok ne stignete na odredište. Nesebično, predano služenje obavljeno čistog srca predstavlja sredstvo. Kada je cijeli život posvećen toj svrsi, može se dogoditi izravni doživljaj Boga. Što god je više moguće izbjegavajte vezanosti i nesklonosti. Potrebno je učiniti svaki napor kako bi se um i tijelo očuvali neokaljanima.

Baba